ความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดไปสู่การปฏิบัติในพื้นที่ อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

โสภณ เทพทอง

การศึกษาอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร
ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
ปีการศึกษา 2561

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

The Success of Drug Prevention and Suppression Policy in Kui Buri District, Prachuap Khiri Khan Province

Sophon Thepthong

Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the
Requirements for the Degree of Master of Public Administration
College of Innovation Management
Rajamangala University of Technology Rattanakosin
Academic Year 2018

Copyright of Rajamangala University of Technology Rattanakosin

ความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดไปสู่การปฏิบัติในพื้นที่อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

โสภณ เทพทอง

การศึกษาอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร
ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
ปีการศึกษา 2561

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

The Success of Drug Prevention and Suppression Policy in Kui Buri District, Prachuap Khiri Khan Province

Sophon Thepthong

Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the
Requirements for the Degree of Master of Public Administration
College of Innovation Management
Rajamangala University of Technology Rattanakosin
Academic Year 2018

Copyright of Rajamangala University of Technology Rattanakosin

ใบรับรองการศึกษาอิสระ

วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

ชื่อการศึกษาอิสระ ความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดไปสู่การปฏิบัติในพื้นที่อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ชื่อผู้วิจัย นายโสภณ เทพทอง

สาขาวิชา นวัตกรรมการบริหารและการจัดการรัฐกิจ

อาจารย์ที่ปรึกษา ดร.ฤทธิชาติ อินโสม

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์อนุมัติให้การศึกษาอิสระฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

..... ผู้อำนวยการวิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ

(นายรพี ม่วงนนท์)

คณะกรรมการสอบการศึกษาอิสระ

..... ประธานกรรมการ

(ดร.หควณ ชูเพ็ญ)

..... กรรมการ

(ดร.ฟ้าใส สามารถ)

..... กรรมการ

(ดร.ฤทธิชาติ อินโสม)

Independent Study Certificate

College of Innovation Management

Rajamangala University of Technology Rattanakosin

Independent Study Title	The Success of Drug Prevention and Suppression Policy in Kui Buri District, Prachuap Khiri Khan Province
Researcher	Mr.Sophon Thepthong
Major	Public Administration and Management Income
Advisor	Ritichart Insom, D.P.A.

Rajamangala University of Technology Rattanakosin approved this Independent Study in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree of Master of Public Administration

..... Director of College Of Innovation

(Mr. Rapee Moungnont) Management

Independent Study Committee

..... Chairperson

(Hhakuan Choopen, Ph.D.)

..... Member

(Phasai Samart, D.P.A.)

..... Member

(Ritichart Insom, D.P.A.)

ชื่อการศึกษาอิสระ	ความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดไปสู่การปฏิบัติ ในพื้นที่อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
ชื่อผู้วิจัย	นายโสภณ เทพทอง
ชื่อปริญญา	รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษา	ดร.ฤทธิชาติ อินโสม
ปีการศึกษา	2561

บทคัดย่อ

การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาความสำเร็จของการนำนโยบาย การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่อำเภอกุยบุรี (2) เปรียบเทียบความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่อำเภอกุยบุรีไปสู่การปฏิบัติ จำแนกตามลักษณะประชากร

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนในเขตอำเภอกุยบุรี จำนวน 398 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ค่าที และการวิเคราะห์ความปรวนแปรทางเดียว

ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสำเร็จของนโยบายการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่อำเภอกุยบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก 2) ไม่มีความแตกต่างกันในความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดไปสู่การปฏิบัติ ในพื้นที่อำเภอกุยบุรี

คำสำคัญ: การนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดไปปฏิบัติ

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาหลัก.....

Independent Study Title	The Success of Drug Prevention and Suppression Policy Implementation in Kui Buri District, Prachuap Khiri Khan Province.
Researcher	Mr.Sophon Thepthong
Degree Sought	Master of Public Administration
Advisor	Ritichart Insom, D.P.A.
Academic Year	2018

Abstract

The objectives of the research were to study the success of drug prevention and suppression policy implementation in Kui Buri District; and to compared an attitude of respondents toward the success of the drug prevention and suppression policy Implementation in Kui Buri District.

This was qualitative approach, Questionnaires were data collecting means. Sample 398 residents attached to Kui Buri District according to Yamane principle. Stratified and accidental sampling were used for sampling. Descriptive statistic; percentages ,mean ,standard deviation and inferential statistic; T test and ANOVAF were employed as analytical tools.

The finding were as follows; The Success of Drug Prevention and Suppression Policy in Kui Buri District were high level; and there were not any differences among residents attitude toward The Success of Drug Prevention and Suppression Policy Implementation in Kui Buri District.

Keywords : Drug Prevention and Suppression Policy Implementation The Success Kui Buri District.

Advisor'Signature.....

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความกรุณาอย่างสูงจาก ดร.ฤทธิชาติ อินโสม อาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย ที่กรุณาให้คำแนะนำปรึกษา ตลอดจนปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่อย่างดียิ่ง ผู้วิจัยตระหนักถึง ความตั้งใจจริงและความทุ่มเทของอาจารย์และขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณ ปลัดอำเภอกุยบุรีทุกท่าน กำนันผู้ใหญ่บ้านทุกท่านที่มีส่วนช่วยในการทอดแบบสอบถามทุกชุด ขอบคุณชาวอำเภอกุยบุรีที่ได้กรุณาตอบแบบสอบถามทุกท่าน ที่มีส่วนจนทำให้งานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงไป ด้วยดี

อนึ่ง ผู้วิจัยหวังว่า งานวิจัยฉบับนี้จะมีประโยชน์อยู่ไม่น้อย จึงขอมอบส่วนดี ทั้งหมดนี้ ให้แก่เหล่าคณาจารย์ ที่ได้ประสิทธิประสาทวิชาจนทำให้ผลงานวิจัยเป็น ประโยชน์ต่อผู้ที่เกี่ยวข้อง และขอมอบความกตัญญูกตเวทิตาคุณ แด่บิดา มารดา และผู้มี พระคุณทุกท่าน สำหรับข้อบกพร่องต่าง ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นนั้น ผู้วิจัยขอน้อมรับผิดเพียง ผู้เดียว และยินดีที่จะรับฟังคำแนะนำจากทุกท่านที่ได้เข้ามาศึกษา เพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนางานวิจัยต่อไป

โสภณ เทพทอง

พฤศจิกายน 2561

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	(1)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	(2)
กิตติกรรมประกาศ	(3)
สารบัญ	(4)
สารบัญตาราง	(6)
สารบัญภาพ	(8)
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย	4
1.3 สมมติฐานการวิจัย	4
1.4 ขอบเขตการวิจัย	4
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ	4
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
2.1 ทฤษฎีเกี่ยวกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ	6
2.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับการวัดความสำเร็จ	13
2.3 สถานการณ์ยาเสพติดในพื้นที่อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	15
2.4 นโยบายการแก้ไขปัญหายาเสพติดของรัฐบาล	18
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	23
2.6 กรอบแนวคิด	28
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย	29
3.1 รูปแบบการวิจัย	29
3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	29
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	30
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล	30
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล	30
บทที่ 4 ผลการศึกษาวิจัย	32
4.1 ผลการศึกษาเชิงพรรณนา	32
4.2 วิเคราะห์ผลการวิจัย	32
4.3 การทดสอบสมติฐาน	39

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุปและอภิปรายผลการวิธีวิจัย	44
5.1 สรุปผลการศึกษาเชิงพรรณนา	44
5.2 สรุปผลการวิจัย	44
5.3 การอภิปรายผล	46
5.4 ข้อเสนอแนะ	47
บรรณานุกรม	50
ภาคผนวก	52
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	53
ประวัติผู้วิจัย	56

สารบัญตาราง

ตารางที่ **หน้า**

2.1 สถิติการจับกุมยาเสพติดในพื้นที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์..... 15

2.2 ด้านสถิติจับกุมคดียาเสพติดอำเภอกุยบุรี..... 16

4.1 แสดงจำนวนและค่าร้อยละตามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม..... 32

4.2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดไปสู่การปฏิบัติ ในพื้นที่อำเภอกุยบุรีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านการสร้างพลังสังคมพลังชุมชนในพื้นที่..... 34

4.3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ไปสู่การปฏิบัติ ในพื้นที่อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านการแก้ไขปัญหาผู้เสพผู้ติด..... 35

4.4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ไปสู่การปฏิบัติ ในพื้นที่อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านการสร้างภูมิคุ้มกันและการป้องกัน..... 36

4.5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดไปสู่การปฏิบัติ ในพื้นที่อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านการปราบปรามและบังคับใช้กฎหมาย..... 37

4.6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดไปสู่การปฏิบัติในพื้นที่อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านการลดลงของความรุนแรงของปัญหา..... 37

4.7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดไปสู่การปฏิบัติ ในพื้นที่อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านการสร้างความยั่งยืนในการแก้ไขปัญหา..... 38

4.8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดไปสู่การปฏิบัติ ในพื้นที่อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวม..... 39

4.9 เปรียบเทียบความแปรปรวนของความคิดเห็นต่อ ความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ไปสู่การปฏิบัติ ในพื้นที่อำเภอกุยบุรี จำแนกตามเพศ..... 40

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่ **หน้า**

4.10 เปรียบเทียบความแปรปรวนของความคิดเห็นต่อ ความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดไปสู่การปฏิบัติ ในพื้นที่อำเภอกุยบุรี จำแนกตามอายุ..... 40

4.11 เปรียบเทียบความแปรปรวนของความคิดเห็นที่มีความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดไปสู่การปฏิบัติ ในพื้นที่อำเภอกุยบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา..... 41

4.12 เปรียบเทียบความแปรปรวนของความคิดเห็นต่อความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดไปสู่การปฏิบัติ ในพื้นที่อำเภอกุยบุรี จำแนกตามอาชีพ..... 42

4.13 เปรียบเทียบความแปรปรวนของความคิดเห็นต่อความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดไปสู่การปฏิบัติ ในพื้นที่อำเภอกุยบุรี จำแนกตามรายได้..... 42

4.14 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน..... 43

สารบัญภาพ

ภาพที่ **หน้า**

2.1 กรอบแนวความคิด..... 28

บทที่ 1
บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สถานการณ์ยาเสพติดโลก จากรายงาน WORLD DRUG REPORT 2017 ได้ประมาณการผู้ติดยาเสพติดทั้งโลก ปี 2015 พบว่ายาเสพติดที่สำคัญ ๆ ที่ได้รับความนิยมนั้นมีผู้ติดกัญชา 183 ล้านคน สารสกัดจากฝิ่น 35 ล้านคน ยาบ้า-สารกระตุ้นต่าง ๆ 37 ล้านคน ยาอี 22 ล้านคน ยาแก้ปวด-ยานอนหลับ 18 ล้านคน และโคเคน 17 ล้านคน นอกจากนี้ในเอกสารเผยแพร่ของ UNODC เมื่อวันที่ 22 มิถุนายน 2017 ยังระบุว่าทั่วโลกมีผู้ติดยาเสพติดประมาณ 250 ล้านคน โดยที่ราว 29.5 ล้านคน หรือร้อยละ 0.6 ของประชากรผู้ใหญ่ทั่วโลกกำลังประสบปัญหาและความทุกข์ทรมานสืบเนื่องมาจากการติดยาเสพติด โดยเฉพาะยาเสพติดประเภท “สารสกัดจากฝิ่น” ซึ่งมีความอันตรายมากที่สุด ซึ่งผู้ติดยาเสพติดร้อยละ 70 ได้รับผลกระทบด้านลบต่อสุขภาพสูงสุดจากยาเสพติดชนิดนี้

ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในประเทศไทยนั้นเป็นปัญหาสำคัญของประเทศที่ถูกรัฐบาลให้ความสำคัญในการดำเนินงานและแก้ไข เนื่องจากเป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบรุนแรงทางด้านสุขภาพ ด้านสังคมด้านเศรษฐกิจ และด้านความมั่นคงของประเทศ รัฐบาลชุดปัจจุบันได้ให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยได้กำหนดเป็นวาระแห่งชาติที่จะต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องและจริงจังในทุกภาคส่วน เป้าหมายการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของรัฐบาลคือ การเอาชนะยาเสพติดให้ได้อย่างยั่งยืน ซึ่งจะต้องเร่งดำเนินการทางด้านการปราบปรามผู้ผลิต ผู้ค้า และการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาผู้เสพ โดยต้องดำเนินการให้ครอบคลุมพื้นที่ ตั้งแต่ในระดับชุมชนท้องถิ่นท้องที่ถึงระดับประเทศ ซึ่งสถานการณ์ยาเสพติดในปัจจุบันยังคงมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น จากการวิเคราะห์ข้อมูลสถานการณ์ยาเสพติดยังคงมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ผู้ติดยาเสพติด จำนวนผู้ต้องหาที่สามารถจับกุมได้และจำนวนผู้เข้ารับการบำบัดรักษายาเสพติดยังคงเพิ่มขึ้น

สำหรับสถานการณ์ในไทย “ยาบ้า” ยังเป็นยาเสพติดที่ได้รับความนิยมสูงสุดในไทย พบผู้เสพและกระทำความผิดอายุไม่เกิน 24 ปี มีสัดส่วนสูง โดยข้อมูลจาก คำสั่งศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดแห่งชาติ ที่ 3/2561 เรื่อง แผนป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดเร่งด่วน ปี 2561 ได้ระบุสถานการณ์ปัญหายาเสพล่าสุดในไทยไว้ดังนี้ การผลิตยาเสพติด ในปี 2561 ปริมาณการผลิตยาเสพติดในสามเหลี่ยมทองคำมีปริมาณสูงไม่ต่างจากปีที่ผ่านมา ซึ่งเป็นผลจากกลุ่มผู้ผลิตในสามเหลี่ยมทองคำได้เพิ่มปริมาณการผลิตมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งยาเสพติดสังเคราะห์ได้แก่ ยาบ้า ไอซ์ เนื่องจากยังมีการลำเลียงเคมีภัณฑ์/สารตั้งต้นเข้าสู่แหล่งผลิตยาเสพติดนอกจากกลุ่มการผลิตหลักเดิมที่เป็นผู้มี

พฤติการณ์ในกลุ่มเดิมแล้ว ยังมีกลุ่มการผลิตใหม่ที่เกิดขึ้นโดยทำการผลิตเฉพาะในขั้นอัดเม็ดยาบ้า ทำให้ชายแดนภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือถูกใช้เป็นพื้นที่หลักในการลักลอบนำเข้ายาเสพติด การค้ายาเสพติด พื้นที่ภาคเหนือ ยังมีการนำเข้ายาเสพติดตามแนวชายแดนในสัดส่วนที่สูงที่สุดพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีสัดส่วนรองลงมา โดยผ่านโครงสร้างเครือข่ายการค้าตามแนวชายแดนและในพื้นที่ตอนใน ทำให้เกิดการลำเลียง ซุกซ่อนยาเสพติดในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อนำยาเสพติดมายังแหล่งแพร่ระบาดในจังหวัดต่าง ๆ พื้นที่กรุงเทพฯ-ปริมณฑล เป็นแหล่งซุกซ่อน เก็บพักยาเสพติด ก่อนกระจายไปยังพื้นที่ต่าง ๆ ขบวนการค้ายาเสพติดยังคงทำการค้าเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายทั้งในและนอกประเทศและมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบและวิธีการค้า เช่น การลักลอบลำเลียงยาเสพติดต่อครั้งในจำนวนที่มากการใช้ผู้ลำเลียงซึ่งเป็นคนขนไปสู่ผู้ซื้อปลายทาง การชดเชยยาเสพติดที่เสียหายจากการถูกจับยึดก่อนถึงมือผู้รับ และการนำยาเสพติดจำนวนมากเข้ามาพักเก็บเพื่อกระจายเพื่อรอการสั่งซื้อ การตัดตอนการรับรู้ของผู้ที่เกี่ยวข้องโดยไม่ผ่านคนกลาง การสร้างตัวแทนในระดับล่าง เป็นต้น การทำการค้ายาเสพติดด้วยการใช้สื่อสังคม (Social Media) เป็นช่องทางทำการค้ายาเสพติดทั้งเสนอขายและสั่งซื้อโดยเฉพาะในระดับขายส่งรายย่อยและขายปลีกให้ผู้เสพ ควบคู่กับการใช้บริการรับส่งพัสดุภัณฑ์เป็นช่องทางลำเลียงยาเสพติดตรงถึงมือผู้เสพ และการใช้บริการธุรกรรมทางการเงินผ่านเครือข่ายอินเตอร์เน็ต (E-Banking) เป็นช่องทางจ่ายค่ายาเสพติดตรงถึงมือผู้ค้าถูกตรวจพบมากขึ้นและพบว่าบางเครือข่ายไปถึงขั้นการใช้สกุลเงินดิจิตอล (Bitcoin) ในการค้า ซึ่งนอกจากมีผลให้เครือข่ายการค้ายาเสพติดย่อย ๆ เกิดและเพิ่มขึ้นได้ง่าย การแพร่ระบาดยาเสพติดผ่านช่องทางการค้าเหล่านี้เป็นไปอย่างรวดเร็ว ทำให้การสืบสวนปราบปรามทำได้ยากขึ้น

การแพร่ระบาดของยาเสพติด ยังเป็นปัญหาที่สร้างความเดือดร้อน และส่งผลกระทบต่อสังคมชุมชนอย่างมาก โดยเฉพาะในเขตเทศบาล และกรุงเทพฯ เป็นแหล่งแพร่ระบาดยาเสพติดที่จำเป็นที่จะต้องแก้ไขโดยเร่งด่วน ในขณะเดียวกัน ก็ยังมีตัวยาใหม่ๆ ที่กลุ่มผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติดได้นำมาเผยแพร่ ซึ่งจะต้องมีมาตรการป้องกันอย่างจริงจัง โดยเฉพาะชุมชนในเขตเทศบาลและกรุงเทพมหานครเป็นแหล่งแพร่ระบาดที่สำคัญที่มีทั้งผู้เสพและผู้ค้าระดับขายปลีกให้กับผู้เสพ ยาเสพติดที่เป็นปัญหาแพร่ระบาดหลัก คือ ยาบ้า รองลงมาคือกัญชา พืชกระท่อม ไอซ์ และเฮโรอีน และที่ต้องเฝ้าระวังอย่างใกล้ชิด คือ คีตามีน ที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากในอดีต นอกจากนี้ยังพบการใช้ยาควบคุม/ยาอันตรายในทางที่ผิดในกลุ่มเด็กและเยาวชน โดยประชากรที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ทั้งในมิติของการเสพและกระทำความผิดที่มีอายุไม่เกิน 24 ปี มีสัดส่วนสูง โดยส่วนใหญ่ร้อยละ 40 ยังอยู่ในกลุ่มอายุ 15-19 ปี ร้อยละ 70 ของผู้เข้าไปเกี่ยวข้องมีอาชีพรับจ้าง แรงงาน และเกษตรกรและสถิติจากคณะกรรมการป้องกันและ ปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.) ระบุว่าในปีงบประมาณ 2559 สามารถยึดยาบ้า 90 ล้านเม็ด ในปีงบประมาณ 2560 ยึดไป 200 ล้านเม็ด

กรอบแนวคิดในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติคือต้องเร่งรณรงค์และสร้างกระแสสังคมให้คนไทยทุกคนตระหนักถึงพิษภัยของยาเสพติดและมีจิตสำนึกที่จะต้องร่วมกันป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างจริงจังโดยให้ถือเป็นปัญหาของสังคมและ

ประเทศชาติเน้นการแก้ไขปัญหาในลักษณะองค์รวมครบวงจรที่ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาโดยให้ชุมชนเป็นศูนย์กลางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาและยึดพื้นที่เป็นเป้าหมายในการดำเนินงานทางด้านการป้องกันปราบปรามและบำบัดรักษาเน้นการระดมสรรพกำลังและการบูรณาการแผนงานโครงการกิจกรรมและทรัพยากรที่ใช้ในพื้นที่เป้าหมายให้มีความสำคัญเป็นพิเศษต่อการป้อง ปัญหาโดยสร้างภูมิคุ้มกันให้กับประชาชนและกลุ่มเสี่ยงรวมทั้งการบำบัดรักษาฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเพื่อลดอุปสงค์ยาเสพติดควบคู่กับการปรับปรุงประสิทธิภาพการปราบปรามและการดำเนินการทางกฎหมายที่รวดเร็วเด็ดขาดและจริงจังเน้นการเสริมสร้างความเข้มแข็งครอบครัวชุมชนและสถาบันทางสังคมให้มีพลังและบทบาทในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดและปัญหาสังคมอื่นๆมากยิ่งขึ้นเน้นเอกภาพในการทำงานเชิงนโยบายและการบริหารจัดการที่รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ส่วนยุทธศาสตร์มาตรการต่างๆจะต้องมีความหลากหลายยืดหยุ่นมีความเหมาะสมกับพื้นที่กลุ่มเป้าหมายและสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงเน้นการเสริมสร้างความร่วมมือกับต่างประเทศและองค์กรระหว่างประเทศในเชิงรุกเพื่อสร้างเครือข่ายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดบนพื้นฐานของการไว้วางใจและผลประโยชน์ร่วมกัน

ด้านการปราบปรามยาเสพติด เน้นการบูรณาการร่วมกันระหว่างฝ่ายปกครอง ฝ่ายตำรวจ ทหาร เพื่อดำเนินมาตรการสกัดกั้นยาเสพติดตั้งแต่ตามแนวชายแดนจนถึงพื้นที่ตอนใน เพิ่มประสิทธิภาพในการหาข่าวโดยสร้างความร่วมมือกับประชาชนในหมู่บ้าน/ชุมชน และการปราบปรามผู้ค้ายาเสพติดและเครือข่ายอย่างเด็ดขาด ตลอดจนดำเนินการต่อขอร้องเรียนของประชาชน ที่ได้รับความเดือดร้อนจากปัญหายาเสพติด หรือแจ้งเบาะแสผ่านช่องทางศูนย์ดำรงธรรมของกระทรวงมหาดไทยหรือช่องทางอื่นๆ

อำเภอกุยบุรีก็เป็นอำเภอหนึ่งที่ประสบปัญหาเกี่ยวกับสถานการณ์ การแพร่ระบาดของยาเสพติดและได้ดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดมาอย่างต่อเนื่อง จากข้อมูลสถานการณ์ในพื้นที่อำเภอกุยบุรีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ การแพร่ระบาดของตัวยาเสพติด ยังไม่พบหรือมีข้อมูลบ่งชี้ว่าอำเภอกุยบุรีมีการผลิตยาเสพติดในพื้นที่ แต่จากข้อมูลสภาพพื้นที่ ซึ่งอำเภอกุยบุรีมีพื้นที่เป็นเส้นทางหลักที่จะใช้สัญจรผ่านไปยังจังหวัดในภาคใต้ ดังนั้น จึงเลี่ยงไม่ได้ที่จะมีการใช้เส้นทางลำเลียงยาเสพติดผ่านพื้นที่อำเภอกุยบุรีโดยใช้เส้นทางหลักทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4 (ถนน เพชรเกษม) และการโดยสารทางรถไฟหรือรถประจำทาง โดยในรอบปีงบประมาณ 2561 ได้มีการจับกุมเกี่ยวกับคดียาเสพติด 122 ครั้ง ผู้ต้องหา 145 ราย ยาเสพติดของกลางกว่า 4 หมื่นเม็ด นอกจากนี้ ได้มีการค้นหาผู้เสพ เพื่อเข้ารับการบำบัดอีกจำนวนกว่า 100 คน มีการส่งเสริมกิจกรรมเพื่อเอาชนะยาเสพติด การสร้างหมู่บ้านชุมชนเข้มแข็ง เป็นต้น

จากปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงปัญหาของยาเสพติดที่กำลังแพร่ระบาดในพื้นที่ว่า เป็นปัญหาสังคมที่สำคัญและเร่งด่วน อันจะส่งผลกระทบ ต่ออาชญากรรมในพื้นที่ ความปลอดภัยในการดำรงชีวิตของประชาชนในพื้นที่ ความสงบเรียบร้อยของอำเภอกุยบุรี อีกทั้งยังเป็นนโยบายของรัฐบาลที่สำคัญในทุกยุคทุกสมัยและเพื่อต้องการให้ทราบถึงความสำเร็จของนโยบายป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ในอำเภอกุยบุรี ว่ามีผลการดำเนินการเป็นอย่างไร และมีปัจจัยใดบ้างที่ทำให้การดำเนินการแก้ไขปัญหายาเสพติดเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพประสิทธิผล เพื่อจะได้นำการวิจัยในครั้งนี้ไปใช้ประโยชน์ เป็นแนวทางในการดำเนินการแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่อำเภอกุยบุรีต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสำเร็จของการนำนโยบาย การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ในพื้นที่อำเภอกุยบุรี

2. เพื่อเปรียบเทียบความสำเร็จของการดำเนินการด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่อำเภอกุยบุรี จากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง

1.3 สมมติฐานการวิจัย

ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดไปสู่การปฏิบัติ ในพื้นที่อำเภอกุยบุรี ไม่มีความแตกต่างกัน เมื่อจำแนกตามลักษณะประชากร

1.4 ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไปที่อาศัยอยู่ในเขตท้องที่อำเภอกุยบุรี จำนวน 26,293 คน

2. ขอบเขตด้านพื้นที่ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเฉพาะในเขตท้องที่อำเภอกุยบุรี เนื่องจากผู้วิจัยปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับยาเสพติดด้วย และจะได้นำผลการศึกษาวิจัยมาปรับปรุงส่งเสริม การดำเนินงานในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่อำเภอกุยบุรี ต่อไป

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความสำเร็จ หมายถึง ผลสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ที่บรรลุล่วงตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่กำหนด โดยสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

2. ยาเสพติด หมายถึง ยาหรือสารเคมี ซึ่งเมื่อได้เสพหรือฉีดเข้าสู่ร่างกายติดต่อกันชั่วระยะเวลาหนึ่งก็จะติด ก่อให้เกิดพิษเรื้อรัง หรือสารหรือยาที่อาจจะเป็นผลิตภัณฑ์จากธรรมชาติหรือการสังเคราะห์ ซึ่งเมื่อบุคคลได้เสพหรือได้นำเข้าไปในร่างกายแล้วจะก่อให้เกิดอันตรายต่อร่างกายหรือจิตใจของผู้นั้น

3. นโยบายการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด หมายถึง กรอบแนวทางหรือแผนงานของรัฐบาลที่กำหนดเป็นนโยบายด้านยาเสพติด เพื่อให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องนำไปปฏิบัติในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

4. การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด หมายถึง การดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการที่นำนโยบายด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดไปปฏิบัติ รวมถึงการสืบหาข่าว การปราบปรามจับกุมผู้กระทำความผิด เกี่ยวกับยาเสพติดในพื้นที่อำเภอกุยบุรี

5. การสร้างพลังสังคมพลังชุมชน หมายถึง การเฝ้าระวังและแก้ไขปัญหายาเสพติดในทุกหมู่บ้านชุมชนในอำเภอกุยบุรี โดยรณรงค์ กระตุ้นจิตสำนึกและเสริมสร้างให้พลังสังคมทุกหมู่เหล่าตระหนักถึงวาระแห่งชาติในเรื่องยาเสพติด

6. การแก้ไขปัญหาผู้เสพผู้ติด หมายถึง การนำผู้เสพผู้ติดยาเสพติดเพื่อให้เข้ารับการบำบัดรักษาทุกระบบทั้งในระบบสมัครใจและระบบบังคับบำบัดและระบบต้องโทษ

7. การสร้างภูมิคุ้มกัน ป้องกันหมายถึง การจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับยาเสพติด เสริมสร้างภูมิคุ้มกันให้กับประชาชน เยาวชนทั่วไปหรือเยาวชนกลุ่มเสี่ยง รวมถึงสถานศึกษาทุกแห่งในพื้นที่

8. การปราบปรามบังคับใช้กฎหมาย หมายถึง การบังคับใช้กฎหมายยาเสพติดอย่างเด็ดขาด การใช้มาตรการด้านทรัพย์สินการสืบสวนขยายผลจับกุมและการลงโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดอย่างเด็ดขาด

9. การลดความรุนแรงของปัญหา หมายถึง ผลการตัดวงจรการค้ายาเสพติดไม่ให้มายังตลาดผู้เสพในพื้นที่ เน้นหลักการบังคับใช้กฎหมาย มาตรการทางด้านทรัพย์สิน การสืบสวนขยายผล การลงโทษ การร่วมมือกันกับประเทศเพื่อนบ้านเพื่อสกัดกั้นและปราบปรามยาเสพติดตามแนวชายแดน โดยมีเป้าหมายเพื่อลดความรุนแรงของปัญหายาเสพติด

10. การสร้างความยั่งยืนในการแก้ไขปัญหายาเสพติด หมายถึง ผลการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติดให้กับประชาชน ให้รวมตัวกันเป็นพลังแผ่นดินเฝ้าระวังและแก้ไขปัญหายาเสพติดในระยะยาว โดยมีเป้าหมายเพื่อให้ประชาชนมีจิตสำนึกในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในหมู่บ้านชุมชน สถานประกอบการโรงเรียนสถานศึกษา ให้มีความเข้มแข็งต่อปัญหายาเสพติดอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

บทที่ 2
แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเรื่องความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ไปสู่การปฏิบัติในพื้นที่อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

2.1 ทฤษฎีเกี่ยวกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ

2.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับการวัดความสำเร็จ

2.3 สถานการณ์ยาเสพติดในพื้นที่อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

2.4 นโยบายการแก้ไขปัญหายาเสพติดของรัฐบาล

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.6 กรอบแนวคิด

2.1 ทฤษฎีเกี่ยวกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ

2.1.1 นโยบาย

โสภณ สมณะช้างเผือก (2547,หน้า 14) ได้ให้ความของนโยบายว่าหมายถึง อุบาย หรือกลเม็ดที่ผู้มีอำนาจหน้าที่ได้พิจารณาเห็นว่าเป็น ทางที่จะนำไปสู่เป้าหมายของส่วนรวมในเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างเหมาะสมที่สุด ซึ่งรัฐบาลเลือก จัดทำขึ้น ถือเป็นประโยชน์ โดยที่การเกิดนโยบายนั้นเกิดจากปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคมไม่ว่า จะเป็นสภาพปัญหาหรือความต้องการอื่นของสังคมโดยส่วนรวม ซึ่งต้องการให้แนวคิดในรูปของ นโยบาย กฎระเบียบ หรือข้อบังคับต่างๆ จากนั้นจะเข้าสู่กระบวนการกำหนดนโยบายเพื่อร่างและ อนุมัติในนโยบาย ซึ่งจะทำให้นโยบายนั้นเกิดความชอบธรรมที่จะนำลงไปสู่การปฏิบัติจริง นอกจากนี้ยังอาจหมายถึง แนวทางหรือทางเลือกที่รัฐบาลได้กำหนดขึ้นเพื่อแก้ไขปัญหา บรรเทาปัญหาหรือ ป้องกันปัญหาต่างๆ ตามภาระหน้าที่ของรัฐบาล ซึ่งรวมทั้งกิจกรรมที่ผ่านมาในอดีต กิจกรรมที่ดำเนินอยู่ในปัจจุบัน และกิจกรรมที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต

2.1.2 ความหมายการนำนโยบายไปปฏิบัติ

เมื่อนโยบายถูกกำหนดมาจากฝ่ายบริหารแล้ว จำเป็นต้องมีการแปลงนโยบายไปสู่การปฏิบัติเพื่อสามารถกำหนดแผน และกลยุทธ์ในการดำเนินนโยบายได้ ซึ่งนักวิชาการหลายท่านได้ กล่าวถึงการนำนโยบายไปปฏิบัติ ไว้ดังนี้

สมบัติ ธำรงธัญวงศ์(2540 หน้า 398) ได้กล่าวว่า การศึกษาความหมายของการนำนโยบายไปปฏิบัติ จะทำให้ผู้สนใจศึกษาได้ทราบถึงขอบเขตของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ว่ามีความครอบคลุมใน

กิจกรรมส่วนไหนของการวิเคราะห์นโยบายบ้าง โดยเฉพาะการศึกษาจากทัศนะที่หลากหลาย ต่างกันของนักวิชาการที่เกี่ยวข้อง จะทำให้ผู้สนใจสามารถขยายมุมมองเกี่ยวกับการนำนโยบายไป ปฏิบัติได้อย่างรอบด้าน ซึ่งบางส่วนอาจมีลักษณะคล้ายคลึงกัน แต่บางส่วนอาจบ่งบอกความ แตกต่างได้อย่างชัดเจน

เมอรี่ลี เอส กรินเดิ้ล(อ้างถึงใน พรรณพักตร์ ศิรพันธ์,2550 ,หน้า 13) ได้ให้ทัศนะไว้ว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นกระบวนการทางการเมืองและกระบวนการทางการบริหาร ซึ่งนโยบายหรือโครงการสาธารณะเหล่านั้นมีปัจจัยที่จะนำมาประกอบการตัดสินใจเพื่อให้เกิดผลลัพธ์ในการปฏิบัติ

เพรสแมน และวิลดาฟสกี้ (อ้างถึงใน พรรณพักตร์ ศิรพันธ์,2550 ,หน้า 13) กล่าวว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติคือ “การผลิตผลลัพธ์ออกมา การทำให้สำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง อาจพิจารณาได้ว่า เป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างการกำหนดเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์กับการกระทำเพื่อให้บรรลุ สิ่งที่มุ่งหวัง”

แมคลาฟลิน (อ้างถึงใน พรรณพักตร์ ศิรพันธ์,2550 ,หน้า 14) กล่าวว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติมีความเป็นกระบวนการขององค์การที่ ต่อเนื่องเป็นพลวัต ซึ่งได้รับการปรุงแต่งและหล่อหลอมโดยปฏิสัมพันธ์ระหว่างเป้าหมายและกลยุทธ์ของนโยบาย กับสภาพขององค์การที่รับผิดชอบในการดำเนินให้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมาย นโยบาย โดยพยายามปรับเปลี่ยนประนีประนอมระหว่างเป้าหมายและกลยุทธ์ที่กำหนดไว้กับ ข้อจำกัด เงื่อนไขและสภาพแท้จริงของหน่วยปฏิบัติ

ศุภชัย ยาวะประภาษ (2531,หน้า 87) กล่าวว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติน่าจะมีประเด็นที่สำคัญอย่างน้อย 2 ประการ คือ

ประเด็นแรก คือ การนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นกระบวนการ นั่นคือ มีความต่อเนื่องไม่หยุดนิ่ง มีขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรมไม่ใช่กิจกรรมที่เกิดขึ้นชั่วครั้งชั่วคราว แล้วเลือนหายไป ไม่ใช่กิจกรรมที่ขยักขย่อน แต่เป็นกิจกรรมที่ต่อเนื่องไม่หยุดยั้ง แต่ละขั้นตอนมีความสัมพันธ์กันตลอดเวลา

ประเด็นที่สอง คือ การนำนโยบายไปปฏิบัติ เป็นการดำเนินการให้สำเร็จลุล่วงตาม เป้าหมายของนโยบาย ซึ่งแฝงความหมายว่า ก่อนการนำนโยบายไปปฏิบัติ ต้องมีตัวนโยบายก่อน และต้องมีเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์กำหนดไว้ด้วย

วรรณภา เทียมศิริ (2543, หน้า 15) ให้ความหมาย การนำนโยบายไปปฏิบัติ หมายถึง การทำองค์การที่ รับผิดชอบสามารถนำและกระตุ้นให้ทรัพยากรทางการบริหารตลอดจนกลไกที่สำคัญทั้งมวลปฏิบัติงานให้บรรลุตามนโยบายที่ระบุไว้หรือไม่ แค่ไหนเพียงใดหรือ หมายถึง ความสามารถที่จะผลักดันให้การทำงานของกลไกที่สำคัญทั้งหมดสามารถบรรลุผลลัพธ์ที่ได้ตั้งเป้าเอาไว้

วิยะดาตรีแพทย์(2542, หน้า 14-15) ให้ความหมายว่า การถ่ายทอดนโยบายสู่การปฏิบัติ ได้แก่ การนำนโยบายไปทำให้เกิดรูปธรรมมากขึ้นตามขั้นตอนต่างๆ คือ ในรูปของแผน (Plan) แผนงาน (Program) โครงการ (Project) ซึ่งจะต้องแจกแจงรายละเอียดไปเป็นงาน (Task) หรือกิจกรรมต่างๆ (Activities) ซึ่งเมื่อนำสิ่งนี้มาประมวลกันแล้วย่อมจะก่อให้เกิดผลบรรลุตาม วัตถุประสงค์และเป้าหมายในแต่ละขั้นตอน และเมื่อนำผลตามขั้นตอนเหล่านั้นมาประมวลกันแล้ว ก็ย่อมสนองตอบนโยบายในด้านนั้นๆ ด้วยจะถือว่ามีประสิทธิผล

วรสิทธิ์ ตันศรีสกุล(อ้างถึงใน พรรณพักตร์ ศิรพันธ์,2550 ,หน้า 15) ให้ความหมายว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติ หมายถึง การ ดำเนินงานของบุคคล กลุ่มบุคคล หรือองค์การทั้งภาครัฐและเอกชน โดยมุ่งที่จะให้วัตถุประสงค์ และเป้าหมายตามอาณัติของนโยบายบรรลุสำเร็จโดยตรง ทั้งนี้ลักษณะการดำเนินการดังกล่าว จะต้องสังเกตและตรวจสอบได้จากการปรากฏการณ์ที่เป็นจริง

จากความหมายข้างต้น จึงอาจสรุปได้ว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นการศึกษาว่า องค์กร บุคคล หรือกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องสามารถนำและกระตุ้นให้ทรัพยากรทางการบริหาร ทั้งหมดปฏิบัติงานให้บรรลุตามนโยบายที่ระบุไว้หรือไม่ มากน้อยแค่ไหน เพียงใด

2.1.3 กรอบแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับนโยบายสาธารณะ

การศึกษากระบวนการนโยบายสาธารณะ

เป็นการศึกษาเรียนรู้เกี่ยวกับนโยบายสาธารณะถูกกำหนดขึ้นได้อย่างไร ภายใต้เงื่อนไข อะไร ในแต่ละขั้นตอนมีใครบ้างที่เข้ามาเกี่ยวข้องและมีอิทธิพลในการกำหนดนโยบายสาธารณะ ซึ่งจำเป็นต้องศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยและความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่เป็นตัวกำหนดนโยบาย นอกจากนี้จะต้องเข้าใจถึงคุณลักษณะต่างๆ ของผู้ที่มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายว่ามีบทบาท อย่างไร มีอำนาจหน้าที่หรืออำนาจอื่นใดหรือไม่ และเกี่ยวข้องหรือควบคุมซึ่งกันและกันอย่างไร

การศึกษากระบวนการนโยบายสาธารณะ ประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆ 5 ขั้นตอน ได้แก่

2.1.3.1 การระบุปัญหาและนิยามปัญหา (Problem Identification and Definition)

2.1.3.2 การนำปัญหาเข้าสู่ผู้กำหนดนโยบาย (Agenda-Setting)

2.1.3.3 การก่อตัวการสร้างนโยบาย (Formulation)

2.1.3.4 การนำนโยบายไปปฏิบัติ (Implementation)

2.1.3.5 การประเมินผลนโยบาย (Evaluation)

การศึกษากระบวนนโยบายมักเริ่มจากการตั้งคำถามว่า ใครบ้างที่เข้ามาเกี่ยวข้องใน กระบวนนโยบาย เข้ามาในขั้นตอนใด และที่เข้ามาร่วมนั้นมาจากภาครัฐหรือภาคสังคม ดังนั้น กระบวนการกำหนดนโยบาย จึงไม่ใช่เรื่องทางเทคนิค หากแต่เป็นเรื่องทางการเมืองในทุกขั้นตอน ไม่ว่าจะเป็นขั้นตอนการระบุปัญหา การนำปัญหาเข้าสู่ผู้กำหนดนโยบาย การสร้างและก่อตัวของ นโยบาย การนำนโยบายไปปฏิบัติ หรือการประเมินผลนโยบาย ล้วนแต่เป็นการเมืองทั้งสิ้น และยัง เป็นการสะท้อนให้เห็นถึงโครงสร้างอำนาจในสังคมและผลประโยชน์ ว่าใครเป็นผู้มีอำนาจที่ แท้จริงและเกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ใครได้ใครเสีย นโยบายที่ออกมาเป็นประโยชน์ต่อคนกลุ่มใด ใครมีส่วนร่วมหรือถูกกีดกันจาก กระบวนการกำหนดนโยบาย ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับการเมืองทั้งสิ้น มีนักวิชาการ บางท่าน เชื่อว่าปัจจัยการเมืองเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของกระบวนการกำหนดนโยบาย กล่าวคือ นโยบาย สาธารณะเป็นผลผลิตของกระบวนการทางการเมือง

2.1.4 ขั้นตอนการนำนโยบายไปปฏิบัติ

ศุภชัย ยาวะประภาษ (2531, หน้า 33-35) กล่าวว่า วงจรชีวิตของนโยบาย (Life Cycle) โดยทั่วไปประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ

ขั้นแรก การกำหนดนโยบาย (Policy Implementation) เป็นขั้นตอนของการระบุประเด็นปัญหาการพัฒนาทางเลือก และการเสนอทางเลือก

ขั้นที่สอง การนำนโยบายปฏิบัติ (Policy Implementation) เป็นการแปลความนโยบาย การรวบรวมทรัพยากรที่เกี่ยวข้อง การวางแผนงาน การจัดองค์กรและการดำเนินงาน

ขั้นที่สาม การประเมินผล (Policy Evaluation) เป็นการตรวจสอบผลของการนำนโยบายไปปฏิบัติ หากไม่ได้ผลก็จะยกเลิก หรือมีข้อผิดพลาดหรือเกิดผลกระทบ (Impact) ในด้านลบก็จะ ทำการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงนโยบายเสียใหม่

วรเดช จันทรศร (2548,หน้า 135-154) ได้กำหนดขั้นตอนของการนำนโยบายไปปฏิบัติโดยแบ่งเป็น 2 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนของการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติใน**ระดับมหภาค** แบ่งย่อยได้เป็น 2 ขั้นตอนหลัก ขั้นตอนแรก ได้แก่ ขั้นตอนของการเปลี่ยนแปลงนโยบายออกเป็นแนวทางปฏิบัติหรือ ออกมาในรูปของแผนงานหรือโครงการแล้วแต่กรณี ขั้นตอนที่สองเป็นขั้นตอนในการทำให้ หน่วยงานระดับท้องถิ่นยอมรับแนวทาง แผนงาน โครงการ หรือผลของการแปลงนโยบายนั้นไป ปฏิบัติต่อไป

ขั้นตอนของการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติใน**ระดับจุลภาค** แบ่งย่อยออกได้เป็น 3 ขั้นตอนหลัก ขั้นตอนแรก ได้แก่ ขั้นการระดมพลัง เป็นขั้นตอนที่หน่วยงานท้องถิ่นจะต้อง ดำเนินการในสองกิจกรรม คือ การพิจารณารับนโยบายและการแสวงหาความสนับสนุนในนโยบายจากท้องถิ่น ขั้นตอนที่สองเป็นขั้นการปฏิบัติซึ่งครอบคลุมถึงกระบวนการในการปรับเปลี่ยนโครงการที่ได้มีการยอมรับแล้วออกมาในรูปของการปฏิบัติจริง ขั้นตอนที่สาม ได้แก่ ขั้นการสร้างความเป็นปึกแผ่นหรือความต่อเนื่องครอบคลุมถึงการแสวงหาวิธีการที่จะทำให้นโยบายนั้นถูกปรับเปลี่ยนและได้รับการยอมรับเข้าเป็นหน้าที่ประจำวันของผู้ปฏิบัติ กล่าวอีกนัยหนึ่ง ขั้นตอนนี้ เป็นการหาทางทำให้นโยบายนั้นได้รับการปฏิบัติอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

วิชัย รูปขำดี (2530,หน้า 47) ได้กล่าวถึงกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติว่าเป็นขั้นตอนที่ต้องอาศัย กลไกลทางนโยบายเข้ามารองรับ เช่น หน่วยงานปฏิบัติงานต่างๆ ทรัพยากรเครื่องอำนวยความสะดวกตลอดจนระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง การปฏิบัติเพื่อให้นโยบายสามารถบรรลุผลสำเร็จได้ดีขึ้นจำเป็นต้องมีขั้นตอนย่อยดังนี้

2.1.4.1 การเผยแพร่และถ่ายทอดนโยบาย (Policy adoption)

เป็นการนำนโยบายที่กำหนดได้มาเผยแพร่ให้ผู้ปฏิบัติและผู้เกี่ยวข้องรับรู้ เกิดความเข้าใจยอมรับและให้ความร่วมมือ การถ่ายทอดนโยบายจึงรวมถึงประชาสัมพันธ์นโยบายการ อธิบายแปลความหมายและการหาแนวร่วมเพื่อให้นโยบายได้รับการสนับสนุนด้วยดี

2.1.4.2 การแปลงนโยบายสู่การปฏิบัติ (Policy transfer)

เป็นการจัดเตรียมแผนรองรับนโยบาย ทั้งนี้เพื่อให้เกิดการนำไปปฏิบัติและวิธีการปฏิบัติให้ชัดเจนอยู่ในรูปแผน จึงจะทำให้สามารถดำเนินการออกมาเป็นผลได้ชัดเจน เนื่องจากโดยทั่วไป นโยบายจะต้องอยู่ในสภาพที่เป็นนามธรรม จำเป็นต้องกำหนดเป้าหมาย

2.1.4.3 การกำกับควบคุมนโยบาย (Policy Control)

ในช่วงการกำหนดนโยบายไปปฏิบัติมีความจำเป็นต้องกำกับ ติดตามดูแลว่าขั้นตอน ต่างๆ ในระหว่างการนำนโยบายไปปฏิบัติ มีปัญหาข้อขัดข้องหรือไม่อย่างไร อาจจำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนนโยบายให้สอดคล้องกับความเป็นจริงด้วย

2.1.5 ปัญหาในการนำนโยบายไปปฏิบัติ

การนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ มักประสบปัญหาจากปัจจัยหลายประการและลักษณะของปัญหาอาจจะเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา และแปรเปลี่ยนไปเรื่อยๆ ตามลักษณะและเงื่อนไขของการ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เกี่ยวข้องต่างๆ ในกระบวนการของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ปัญหาดังกล่าว ได้แก่

2.1.5.1 ปัญหาทางด้านสมรรถนะเป็นปัญหาหลักด้านหนึ่งของการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ ปัญหาในลักษณะดังกล่าวจะมีมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับปัจจัยย่อยต่างๆ หลายปัจจัย นับตั้งแต่ปัจจัยทางด้านบุคลากร ปัจจัยทางด้านเงินทุน ปัจจัยทางด้านวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ ตลอดจนปัจจัยทางด้านวิชาการ หรือเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องในนโยบายนั้น

2.1.5.2 ความสำเร็จของการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ โดยส่วนหนึ่งย่อมขึ้นอยู่กับความสามารถในการควบคุม ซึ่งหมายถึง ความสามารถในการวัดความก้าวหน้า หรือผลการปฏิบัติ ของนโยบาย แผนงาน หรือโครงการ ปัญหาในด้านการควบคุมจะมีมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับ

- ความสามารถของหน่วยงานที่รับผิดชอบในการแปลงนโยบาย - ความชัดเจนของกิจกรรม แผนงาน และโครงการที่ถูกแปลงมาจากนโยบาย

- ความสามารถในการกำหนดภารกิจ ตลอดจนมาตรฐานในการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติงานรวม หรือสอดคล้องกับแผนงานหรือโครงการ

2.1.5.3 ปัญหาของการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติจะมีสูงขึ้นเป็นอย่างมาก ถ้าสมาชิกในองค์การหรือหน่วยปฏิบัติไม่ให้ความร่วมมือหรือต่อต้านการเปลี่ยนแปลงที่เป็นผลมาจากนโยบายนั้นๆ

2.1.5.4 ปัญหาในการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ ซึ่งเกิดจากเรื่องของอำนาจและความสัมพันธ์ระหว่างองค์การที่รับผิดชอบในการนำนโยบายไปปฏิบัติกับองค์การอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องหลายประการตั้งแต่

- ระดับความจำเป็นที่หน่วยปฏิบัติจะต้องแสวงหาความร่วมมือพึ่งพา หรือทำความตกลงกับหน่วยงานหลักอื่นๆ

- ระดับของความเป็นไปได้ที่เจ้าหน้าที่ของแต่ละหน่วยจะสามารถทำงานร่วมกันได้

2.1.5.5 ปัญหาทางด้านการสนับสนุนและความผูกพันขององค์การหรือบุคคลที่สำคัญเป็นปัญหาหลักอีกด้านหนึ่งของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ปัญหาดังกล่าวอาจลุกลามส่งผลไปถึงความ ล้มเหลวของนโยบายนั้นโดยตรงก็ได้ ถ้าองค์กรหรือบุคคลสำคัญ ซึ่งได้แก่ กลุ่มอิทธิพล กลุ่ม ผลประโยชน์ นักการเมือง ข้าราชการระดับสูง ตลอดจนสื่อมวลชน เช่นไม่ให้ความสนับสนุนทั้งใน แง่ของทางการเมือง เงินทุน งบประมาณ ตลอดจนสร้างอุปสรรคในแง่ของการต่อต้าน หรือคัดค้าน นโยบายนั้น

2.1.6 ปัจจัยที่กำหนดความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

นโยบายที่กำหนดขึ้นมาเมื่อผ่านขั้นตอนตามกระบวนนโยบาย โดยคำนึงถึงปัจจัยต่างๆ อย่างรอบคอบแล้ว ก็มิได้หมายความว่าเมื่อนำไปปฏิบัติจะประสบความสำเร็จเสมอไป ผลของการ ปฏิบัติตาม

นโยบายอาจจะสำเร็จทั้งหมด หรือสำเร็จเพียงบางส่วน หรือล้มเหลวตรงตาม วัตถุประสงค์หรือไม่ มากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับปัจจัยที่จะเป็นตัวกำหนดความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติ โดยเฉพาะปัจจัยภายนอกที่อยู่นอกเหนือการควบคุม ซึ่งอาจ เกิดขึ้นอย่างฉับพลันไม่สามารถคาดเดาเพื่อตระเตรียมตัวได้ ปัจจัยเหล่านี้ได้แก่ การเปลี่ยนแปลง ทางการเมืองที่รวดเร็วและฉับพลัน ความผันผวนทางเศรษฐกิจของประเทศและ/หรือของโลก ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และความไม่แน่นอนของธรรมชาติ เป็นต้น ข้อเท็จจริงเหล่านี้ทำให้ การนำนโยบายไปปฏิบัติมีลักษณะซ้ำซ้อน และเปลี่ยนแปลงไปมากขึ้น ปัจจัยที่กำหนดความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ประกอบด้วยปัจจัยต่างๆ ดังต่อไปนี้

2.1.6.1 ลักษณะของนโยบายนั้นๆ ลักษณะของนโยบายบางประการจะมีส่วนกำหนดความสำเร็จหรือความล้มเหลวของนโยบาย เช่น

- ประเภทของนโยบาย
- ผลประโยชน์สัมพัทธ์ของนโยบาย
- ความสอดคล้องกับค่านิยมที่มีอยู่
- ความเป็นไปได้ในการทดลองปฏิบัติ
- ความเห็นผลได้ของนโยบาย

2.1.6.2 วัตถุประสงค์ของนโยบาย การที่มีตัวชี้เพื่อแสดงให้เห็นถึงวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของนโยบายซึ่งเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่จะนำไปสู่ความสำเร็จของนโยบายลักษณะต่างๆ ต่อไปนี้เป็นสิ่งที่จะมี ผลต่อความสำเร็จของนโยบาย

- ความชัดเจนของวัตถุประสงค์ - ความสอดคล้องต้องกันของวัตถุประสงค์ - ความยากง่ายในการรับรู้วัตถุประสงค์

2.1.6.3 ความเป็นไปได้ทางการเมือง สภาพแวดล้อมทางการเมืองมีความสำคัญต่อการปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบายสาธารณะ อันอาจจะก่อให้เกิดปัญหาบางประการซึ่งไม่ควรมองข้ามไป ตัวแปรสำคัญที่ส่งผลกระทบถึงความเป็นไปได้ทางการเมืองของนโยบายนั้น ได้แก่

- ความสนับสนุนจากทุกๆ ฝ่ายที่เกี่ยวข้อง
- ผลกระทบของนโยบายที่มีต่อกลุ่มอาชีพที่มีอิทธิพล
- การสนับสนุนจากชนชั้นนำ
- การสนับสนุนจากสื่อมวลชน
- การสนับสนุนจากผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง

2.1.6.4 ความเป็นไปได้ทางเทคนิคหรือทฤษฎี การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี มักจะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วมากและการเปลี่ยนแปลงแต่ละครั้งมักจะส่งผลอย่างสำคัญต่อการปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบายต่างๆ เพราะฉะนั้นความเป็นไปได้ทางเทคโนโลยี จึงเป็นสิ่งที่สำคัญมาก ซึ่งมีลักษณะต่างๆ ดังต่อไปนี้

- การร่างนโยบาย
- ข้อเรียกร้องให้มีการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมของผู้นำนโยบาย

- ทฤษฎีที่เชื่อถือได้
- ลักษณะของเทคโนโลยี

2.1.6.5 ความพอเพียงของทรัพยากร ซึ่งเอดเวอร์ดส (อ้างถึงใน พรรณพักตร์ ศิรพันธ์,2550 ,หน้า 19) ยืนยันว่า นโยบายที่จะประสบความสำเร็จนั้น จะต้องได้รับการสนับสนุนทางทรัพยากร ทั้งด้านการเงิน และกำลังคนอย่างเต็มที่ มิฉะนั้นนโยบายจะปรากฏอยู่บนหน้ากระดาษเท่านั้น ปัจจัยทางด้านทรัพยากรที่ต้องคำนึงได้แก่

- ความสนับสนุนทางด้านการเงิน
- กำลังและคุณภาพของบุคลากร
- ปัจจัยทางด้านบริการ

2.1.6.6 ลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ เอดเวอร์ดส และวิลด์ริจซ์ (อ้างถึงใน พรรณพักตร์ ศิรพันธ์,2550 ,หน้า 19) มีความเห็นเหมือนกันว่า โครงสร้างของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติจะส่งผลอย่างมากต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของนโยบายนั้น คือลักษณะต่อไปนี้ ได้แก่

- ประเภทของหน่วยงาน
- โครงสร้างและลำดับชั้นการบังคับบัญชา
- ความสามารถของผู้นำ
- ความสัมพันธ์กับหน่วยงานที่กำหนดนโยบาย
- ลำดับขั้นของการสื่อสารแบบเปิด

2.1.6.7 ทัศนคติของผู้ที่นำนโยบายไปปฏิบัติ นโยบายหลายเรื่องจัดอยู่ในพวกที่ผู้ปฏิบัติไม่มีผลประโยชน์เกี่ยวข้อง นโยบายเหล่านี้อาจจะนำไปปฏิบัติอย่างจริงใจไม่บิดพลิ้ว ซึ่งจะตรงข้ามกับ นโยบายที่ขัดกับความรู้สึกพื้นฐานหรือผลประโยชน์ของผู้ปฏิบัติ นโยบายประเภทหลังนี้ผู้ปฏิบัติจะนำไปปฏิบัติอย่างไม่สู้เต็มใจ และอาจจะบิดเบือนให้เป็นไปในแนวทางที่พวกเขาต้องการ ลักษณะทางทัศนคติต่อไปนี้อาจส่งผลกระทบต่อความสำเร็จหรือล้มเหลวของนโยบายได้

- ทัศนคติที่มีวัตถุประสงค์ของนโยบาย
- ผลกระทบที่จะมีต่อพฤติกรรมของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ
- ความขัดแย้งที่มีต่อค่านิยมของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ
- ผลกระทบที่มีต่องาน อำนาจ ศักดิ์ศรี และผลประโยชน์ของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ

2.1.6.8 ความสัมพันธ์ระหว่างกลไกต่างๆ ที่นำนโยบายไปปฏิบัติลักษณะที่จะนำไปสู่ความสำเร็จหรือความล้มเหลวของนโยบาย ได้แก่

- จำนวนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- จำนวนจุดตัดสินใจ
- ความสัมพันธ์ดั้งเดิม
- การแทรกแซงของหน่วยงานระดับบน

2.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับการวัดความสำเร็จ

2.2.1 การวัดความสำเร็จแบบสมดุล balanced scorecard : BSC

kaplan and Norton (1996) การวัดความสำเร็จแบบสมดุล balanced scorecard เป็นเครื่องมือทางด้านการจัดการ ที่ใช้ในการถ่ายทอดและแปลงวิสัยทัศน์ลงสู่เป้าหมายในระดับต่างๆจนถึงระดับปฏิบัติงานและใช้เป็นเครื่องมือในการวัดประเมินผล ควบคุมและติดตามการดำเนินงานของธุรกิจให้เกิดความสอดคล้องและมุ่งเน้นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อความสำเร็จขององค์กร การวัดความสำเร็จแบบสมดุลก่อให้เกิดดุลยภาพทางการบริหารจัดการ ทำให้องค์กรเติบโตได้อย่างยั่งยืน

2.2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยแห่งความสำเร็จ

ปัจจัยแห่งความสำเร็จ (critical Success Factor) ปัจจัยแห่งความสำเร็จ คือ ปัจจัยที่สำคัญยิ่งต่อการบรรลุความสำเร็จตามวิสัยทัศน์ขององค์กร เป็นการให้หลักการ แนวคิด หรือวิธีการที่เป็นรูปธรรมในการยึดโยงการปฏิบัติงานทุกระดับให้มุ่งไปในทิศทางเดียวกัน ทำให้เจ้าหน้าที่และผู้บริหารขององค์กร ต้องทำสิ่งใดบ้าง เพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ขององค์กรตอบสนองวิสัยทัศน์ หากปราศจากปัจจัยหลักแห่งความสำเร็จวิสัยทัศน์ขององค์กรจะไม่ได้รับการตอบสนอง

ปัจจัยแห่งความสำเร็จเป็นเครื่องมืออันหนึ่งของผู้บริหารในการจัดลำดับความสำคัญของการจัดการและการดำเนินธุรกิจซึ่งนอกเหนือจากการเรียงลำดับความสำคัญแล้วยังเป็นเครื่องมือตรวจสอบความเข้มแข็งขององค์กรในการบรรลุเป้าประสงค์ที่สำคัญ การมีข่าวสารข้อมูลเกินไปโดยปราศจากการเน้นปัจจัยสำคัญจะทำให้ฝ่ายจัดการเสียเวลาในการวิเคราะห์และผลที่ได้ยังนำไปสู่ข้อสรุปที่ผิดพลาดด้วย และในที่สุดก็จะนำไปสู่การลดขีดความสามารถในการแข่งขันขององค์กร ปัจจัยแห่งความสำเร็จไม่จำเป็นต้องวัดผลได้แต่จะทำหน้าที่ชี้นำหรือเป็นหลักความหมายสำคัญต่อการบรรลุวิสัยทัศน์ขององค์กร

การวิเคราะห์ปัจจัยแห่งความสำเร็จ (csf analysis) เป็นสิ่งที่องค์กรต้องให้ความสำคัญ เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการยกระดับผลประกอบการให้สูงขึ้น (Higher Performance) ซึ่งประเด็นนี้จัดเป็นสิ่งที่ใช้วัดประสิทธิภาพในการติดตามผลการดำเนินการ (monitoring System) เกณฑ์การจัดทำปัจจัยแห่งความสำเร็จต่อไปนี้

2.2.2.1 มุ่งความสำคัญที่ผลผลิตและผลลัพธ์ขององค์กรไม่เน้นปัจจัยนำเข้าหรือกระบวนการ

2.2.2.2 มีความเชื่อมโยงกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ หรือวัตถุประสงค์ขององค์กร โดยมุ่งเน้นเฉพาะงานที่สำคัญอย่างยิ่งเท่านั้น

2.2.2.3 กำหนดปัจจัยแห่งความสำเร็จให้ชัดเจนไม่คลุมเครือ มีความหมายเฉพาะเจาะจงและสามารถสื่อความหมายได้อย่างเดียวกัน ต้องเข้าใจได้ง่าย

2.2.2.4 ผู้บริหารให้การยอมรับว่าเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการบรรลุวิสัยทัศน์ขององค์กรและผู้บริหารมีพันธะผูกมัด (commitment) ร่วมกันที่จะทำงานให้ได้ผลสำเร็จตามนั้น

2.2.2.5 องค์กรสามารถควบคุมผลให้เกิดขึ้นจากปัจจัยนั้นๆได้ แม้ว่าปัจจัยบางอย่างมีความสำคัญต่อความสำเร็จขององค์กรแต่ถ้าองค์กรไม่สามารถควบคุมได้ก็ไม่ควรนำปัจจัยเหล่านั้นมาเป็นปัจจัยแห่งความสำเร็จ

2.2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับดัชนีชี้วัดความสำเร็จ KPI

อุบลทิพย์ จางวิบูลย์ (2555) คำว่า indicator ในภาษาไทยมีการใช้คำอย่างหลากหลายเช่น ตัวชี้วัดตัวบ่งชี้ ตัวชี้นำดัชนี และเครื่องชี้วัด เป็นต้น คำเหล่านี้ถูกใช้เป็นมาตรฐานทางสถิติเพื่อใช้วิเคราะห์สภาพการณ์ที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับปัจจัยการผลิต กระบวนการดำเนินงาน การใช้ทรัพยากรที่มีอยู่

ดัชนีชี้วัดความสำเร็จหรือตัวชี้วัดความสำเร็จ เป็นเครื่องมือวัดผลการดำเนินงานในด้านต่างๆ ขององค์การ ซึ่งแสดงผลของการวัดในรูปข้อมูลเชิงปริมาณ การวัดความก้าวหน้าของการบรรลุปัจจัยแห่งความสำเร็จ โดยเทียบผลการปฏิบัติงานกับมาตรฐานหรือเป้าหมายที่ตกลงกันไว้ องค์กรสามารถใช้ผลการวัดและการประเมินความก้าวหน้าตามดัชนีชี้วัดเพื่อสะท้อนประสิทธิภาพการปฏิบัติงานขององค์กร

สำนักงาน ก.พ (2552) ดัชนีชี้วัดผลการดำเนินงานหลักมีความเชื่อมโยงกับปัจจัยแห่งความสำเร็จ ดัชนีชี้วัดผลการดำเนินงานหลักที่ดีควรมีความเหมาะสมที่จะโน้มน้าวให้ทุกคนในองค์กร และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียตลอดจนสาธารณชนเชื่อถือผลงานที่วัดจากดัชนีชี้วัด ผลการดำเนินงานหลักจะแสดงถึงภารกิจที่องค์กรจะต้องปฏิบัติบนพื้นฐานของเป้าหมายที่ตั้งไว้ โดยต้องสามารถวัดได้อย่างเป็นรูปประธรรม ประเภทของดัชนีวัดแบ่งออกเป็น 3 ประเภทดังนี้

2.2.3.1 ดัชนีชี้วัดเชิงปริมาณ เป็นดัชนีที่วัดที่กำหนดขึ้นเพื่อใช้วัดสิ่งที่นับได้ หรือสิ่งที่มีลักษณะเชิงกายภาพโดยมีหน่วยการวัด เช่น จำนวนร้อยละ และระยะเวลา เป็นต้น ตัวชี้วัดเชิงปริมาณจะเหมาะสำหรับการวัดในสิ่งที่จับต้องได้เป็นรูปประธรรมและมีความชัดเจน

2.2.3.2 ดัชนีชี้วัดเชิงปริมาณที่ใช้วัดสิ่งที่เป็นนามธรรม (ดัชนีชี้วัดเชิงสังคม) การวัดในหลายกรณีจะเกี่ยวกับสิ่งที่เป็นนามธรรม เช่น ความพึงพอใจ ระดับความเข้าใจของผู้เข้ารับการอบรม เป็นต้น ถึงแม้สิ่งที่เป็นนามธรรมจะไม่มีลักษณะเชิงกายภาพที่สามารถนับเป็นจำนวนได้อย่างชัดเจน แต่สามารถวัดเป็นเชิงปริมาณได้โดยสร้างเครื่องมือวัดเพื่อใช้วัดสิ่งที่เป็นนามธรรมเหล่านี้ขึ้น เช่น การวัดความพึงพอใจอาจใช้เครื่องมือวัด ได้แก่ แบบสอบถามความพึงพอใจ เพื่อให้ผู้รับบริการเป็นผู้ประเมิน ในการให้คะแนนและหาค่าเฉลี่ย ซึ่งแสดงถึงระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการโดยรวมได้

2.2.3.3 ดัชนีชี้วัดเชิงคุณภาพ เป็นดัชนีที่ใช้วัดสิ่งที่ไม่เป็นค่าเชิงปริมาณหรือเป็นหน่วยวัดใดๆ แต่จะเป็นการวัดที่อิงกับค่าเป้าหมายที่มีลักษณะพรรณนา ดัชนีชี้วัดนี้จึงทำหน้าที่เสมือนหนึ่งเป็นเกณฑ์หรือกรอบกำกับการใช้วิจารณญาณของผู้ประเมิน ซึ่งโดยทั่วไปการกำหนดดัชนีชี้วัดเชิงคุณภาพควรพิจารณาถึงค่าเป้าหมายควบคู่ไปพร้อมกัน เนื่องจากชื่อของดัชนีชี้วัดเชิงคุณภาพนั้น มีแนวโน้มที่จะเป็นคำกว้างๆ ไม่เฉพาะเจาะจง เช่น ระดับความสำเร็จของการพัฒนาระบบงาน ระดับประสิทธิภาพในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ เป็นต้น

สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (2550) ขั้นตอนการสร้างดัชนีชี้วัด โดยสามารถดำเนินการเป็นขั้นตอนได้ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูล โดยทำการวิเคราะห์วัตถุประสงค์ขององค์กรยุทธศาสตร์ แผนงาน โครงการและกิจกรรมขององค์กรให้ชัดเจน

2. กำหนดประเด็นโดยประมวลเป็นประเด็นที่ต้องติดตามประเมินผล ให้ครบทุกขั้นตอน ตั้งแต่ขั้นตอนการใช้ปัจจัย input กระบวนการดำเนินงาน process จนถึงผลผลิต output

3. เลือกประเด็นสำคัญ โดยเลือกเฉพาะประเด็นที่สำคัญที่มีผลต่อความสำเร็จขององค์กร หรือปัจจัยแห่งความสำเร็จที่สัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ หรือผลลัพธ์ที่องค์กรต้องการ เช่น ปัจจัยด้านคุณภาพ ปริมาณต้นทุน ความพึงพอใจ ความปลอดภัยและการเพิ่มผลผลิต

4. กำหนดดัชนีชี้วัด โดยเลือกดัชนีชี้วัดที่ตรงประเด็นมากที่สุดที่สามารถบ่งชี้ความสำเร็จหรือประสิทธิภาพ หรือประสิทธิผลจากการดำเนินการตามวัตถุประสงค์หรือผลลัพธ์ที่องค์กรต้องการซึ่งสามารถแสดงเป็นข้อมูลในเชิงปริมาณและกำหนดสูตรในการคำนวณดัชนีวัดแต่ละตัว

2.3 สถานการณ์ยาเสพติดในพื้นที่อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

2.3.1 แหล่งผลิต แหล่งพัก และการลำเลียงยาเสพติด

จากข้อมูลสถานการณ์ในพื้นที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และการแพร่ระบาดของตัวยาเสพติด ยังไม่พบหรือมีข้อมูลบ่งชี้ว่าจังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีการผลิตยาเสพติดในพื้นที่ แต่จากข้อมูลสภาพพื้นที่ ซึ่งจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์มีพื้นที่เป็นเส้นทางหลักที่จะใช้สัญจรผ่านไปยังจังหวัดในภาคใต้ ดังนั้นจึงเลี่ยงไม่ได้ที่จะมีการใช้เส้นทางลำเลียงยาเสพติดผ่านพื้นที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์โดยใช้เส้นทางหลักทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4 (ถนน เพชรเกษม) และการโดยสารทางรถไฟหรือรถประจำทาง

2.3.2 สถานการณ์การแพร่ระบาดในพื้นที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

การจับกุมคดียาเสพติดในช่วงที่ผ่านมา พบว่าในภาพรวม มีการจับกุม จำนวน 8,085 คดี รวมผู้ต้องหา จำนวน 2,210 คน เมื่อจำแนกตามพื้นที่อำเภอ พบว่าอำเภอที่มีการจับกุมมากที่สุด คือ อำเภอหัวหิน อำเภอ บางสะพาน อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ อำเภอทับสะแก อำเภอกุยบุรี อำเภอปราณบุรี อำเภอบางสะพานน้อย และอำเภอสามร้อยยอด ตามลำดับ โดยประเภทคดียาเสพติด ที่มีการจับกุมมากที่สุด ได้แก่ ยาบ้า กัญชา ไอซ์และพืชกระท่อม ตามลำดับ โดยยาบ้า พืชกระท่อม พบได้ในทุกพื้นที่ ส่วนไอซ์ และกัญชาแห้ง พบมากที่สุดใน อำเภอหัวหิน จากข้อมูลการจับกุมชี้ให้เห็นว่ายังคงมียาเสพติดแพร่ระบาดอยู่ในทุกพื้นที่ของ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตารางที่ 2.1 สถิติการจับกุมยาเสพติดในพื้นที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

อำเภอ	จำนวนคดี ตั้งแต่วันที่ 1 ต.ค. 60 – 30 ก.ย. 61
อำเภอเมืองจังหวัดประจวบคีรีขันธ์	331
อำเภอหัวหิน	356
อำเภอปราณบุรี	264
อำเภอสามร้อยยอด	84
อำเภอกุยบุรี	122
อำเภอทับสะแก	192
อำเภอบางสะพาน	348
อำเภอบางสะพานน้อย	198
รวม	**8,085**

ซึ่งจากข้อมูลสถิติการจับกุมพบว่าในปีงบประมาณ 2561 มีการจับกุมเพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ 2560 จำนวน 17 คดี คิดเป็นประมาณร้อยละ 9.4

2.3.3 สถานการณ์ปัญหายาเสพติดอำเภอกุยบุรี

2.3.3.1 ปัจจัยการแพร่ระบาด

1) ลักษณะพื้นที่ตั้งเป็นจุดเชื่อมโยงของการเดินทางจากภาคกลางสู่ภาคใต้ มีเส้นทางต่างๆทั้งเส้นทางหลัก เส้นทางรอง ไปสู่จังหวัดอื่นๆ ได้สะดวก จึงเป็นปัจจัยที่ทำให้มีการแพร่ระบาดในพื้นที่

2) กลุ่มนักค้ายาเสพติดบางส่วนยังไม่ถูกดำเนินการตามกฎหมาย โดยเฉพาะนักค้าระดับขายส่งในพื้นที่และนักค้ารายย่อยในชุมชน ประกอบกับผู้ที่ถูกจับกุมได้ส่วนใหญ่เป็นผู้ลำเลียงจึงไม่ส่งผลกระทบต่อเครือข่ายมากนัก เนื่องจากนักค้ายาเสพติดระดับกลาง/ขายส่ง และรายย่อย เป็นกลุ่มที่ส่งผลกระทบต่อสถานการณ์การแพร่ระบาดยาเสพติดในพื้นที่

2.3.3.2 เส้นทางลำเลียงยาเสพติด

เส้นทางลำเลียงยาเสพติดที่สำคัญในพื้นที่เป็นเส้นทางสายหลักตามเส้นทางหลวงหมายเลข 4 ที่เชื่อมมาจากภาคกลางตั้งแต่จังหวัดเพชรบุรีสู่ภาคใต้ตั้งแต่จังหวัดชุมพรลงไป อีกทั้งยังมีเส้นทางรองหลายเส้นทางที่นักค้ายาเสพติดใช้หลบเลี่ยงการตั้งจุดตรวจจุดสกัดของเจ้าหน้าที่

2.3.3.3 ชนิดยาเสพติดที่แพร่ระบาด

ชนิดยาเสพติดที่แพร่ระบาดในพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นยาบ้า กัญชาแห้ง ไอซ์ และพืชกระท่อม

2.3.3.4 รูปแบบการค้ายาเสพติด

ส่วนใหญ่เป็นการค้ายาเสพติดรายย่อย ซึ่งในการติดต่อซื้อขายยาเสพติดมีหลากหลายรูปแบบ ดังนี้

- ใช้โทรศัพท์มือถือติดต่อสั่งซื้อ นัดหมายส่งมอบยาเสพติดกัน ซึ่งผู้ซื้อจะไปรับยาเสพติดโดยตรงจากผู้ขาย แล้วชำระเป็นเงินสด
- ผู้ซื้อโอนเงินค่ายาเสพติดเข้าบัญชีธนาคารผู้ขายก่อน แล้วจึงไปรับยาเสพติดตามจุดนัดหมายที่กำหนดไว้ โดยไม่มีการพบปะกันระหว่างผู้ซื้อกับผู้ขาย

2.3.3.5 รูปแบบการซุกซ่อนลำเลียง

กลุ่มนักค้าจะมีวิธีการซุกซ่อนลำเลียงยาเสพติดที่หลากหลาย เช่น ซุกซ่อนในยานพาหนะ (รถยนต์/รถจักรยานยนต์) ในเครื่องแต่งกาย สัมภาระ เช่น กระเป๋าสะพาย กระเป๋าถือ การดัดแปลงรถ ซึ่งวิธีการดังกล่าวถือว่าเป็นวิธีการที่นิยมใช้กันมาก แต่ในช่วงหลังพบการลักลอบลำเลียงมาทางขนส่งสาธารณะมากขึ้น ทั้งรถโดยสารประจำทาง รถไฟ บริษัทขนส่งสินค้า และพัสดุไปรษณีย์

ตารางที่ 2.2 ด้านสถิติจับกุมคดียาเสพติดอำเภอกุยบุรี

ประเภทยาเสพติด	ตั้งแต่วันที่ 1 ต.ค. 60 – 30 ก.ย.61
ของกลางยาบ้า(เม็ด)	39,458
ของกลางยาไอซ์(กรัม)	84
ของกลางพืชกระท่อม(กรัม)	29,000
กัญชาแห้ง/สด(กรัม)	47

พื้นที่ที่มีสถิติจับกุมมากสุดยังคงเป็น ตำบลดอนยายหนู เนื่องจากเป็นที่อยู่และทำงานของแรงงานรับจ้างเป็นจำนวนมาก

ราคายาเสพติด เดือนมีนาคม 2561

ยาบ้า ราคาโดยเฉลี่ย เม็ดละ 180 - 250 บาท ถุงละ 15,000 - 20,000 บาท

ไอซ์ ราคาโดยเฉลี่ย ตักละ 250 - 300 บาท จี (G) หรือกรัมละ 2,000 - 2,500 บาท

กัญชาแห้ง ราคาโดยเฉลี่ย ห่อเล็ก 200 บาท กิโลกรัมละ 18,000 - 20,000 บาท

กัญชาสด ราคาโดยเฉลี่ย กิโลกรัมละ 4,000 - 5,000 บาท

พืชกระท่อม ราคาโดยเฉลี่ย ขายปลีกใบละ 1 - 2 บาท

ผงกระท่อมบดละเอียด (น้ำหนักถุงละประมาณ 100 กรัม) ราคาถุงละ 150 - 200 บาท

2.3.4 สถานการณ์ที่น่าสนใจ

กลุ่มการค้าส่วนใหญ่ยังคงเป็นกลุ่มผู้ค้ารายย่อย ถึงรายกลางในพื้นที่ตอนใน ตั้งแต่อำเภอหัวหิน อำเภอ เมืองประจวบคีรีขันธ์ และอำเภอบางสะพาน ซึ่งเครือข่ายนักค้าในพื้นที่ยังคงรับยาเสพติดมาจากพื้นที่ กรุงเทพมหานครและปริมณฑล หรือจังหวัดใกล้เคียง และยังลักลอบลำเลียงยาเสพติดไปสู่ภาคใต้

2.3.4.1 เมื่อ 25 มีนาคม 2561 สภ.กุยบุรี จับกุม นายเจริญ ประคำทอง อายุ 35 ปี พร้อมของกลางยาบ้า จำนวน 1,021 เม็ด และเครื่องกระสุนปืนขนาด 9 มม. จำนวน 10 นัด โดยแจ้งข้อกล่าวหามียาเสพติดให้โทษ ประเภท 1 (ยาบ้า) ไว้ในความครอบครองเพื่อจำหน่ายโดยผิดกฎหมาย และมีเครื่องกระสุนปืนไว้ในความครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต เหตุเกิดที่บ้านเลขที่ 20 หมู่ที่ 8 ต.หาดขาม อ.กุยบุรี จ.ประจวบคีรีขันธ์

2.3.4.2 เมื่อ 22 มีนาคม 2560 สภ.กุยบุรี จับกุม นายสงกรานต์ หุ่นงาม อายุ 33 ปี เลขประจำตัว ประชาชน 1-7702-00004-39-7 พร้อมของกลางยาบ้า จำนวน 1,237 เม็ด โดยแจ้งข้อกล่าวหา มียาเสพติดให้โทษ ประเภทที่ 1 (ยาบ้า) ไว้ในความครอบครองเพื่อจำหน่ายโดยผิดกฎหมาย เหตุเกิดที่บ้านเลขที่ 157 หมู่ที่ 1 ต.ดอนยายหนู อ.กุยบุรี จ.ประจวบคีรีขันธ์

2.3.5 ประเภทของกลุ่มยาบ้าที่แพร่ระบาดในพื้นที่

ข้อมูลการตรวจพิสูจน์กลุ่มยาบ้าในพื้นที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ช่วงระยะเวลาที่ผ่านมาส่วนใหญ่พบว่า เป็นกลุ่ม G171 ร้อยละ 51 กลุ่ม G143 ร้อยละ 28 และกลุ่ม G1 12 ร้อยละ 12

2.3.6 แนวโน้มสถานการณ์การแพร่ระบาดยาเสพติดในพื้นที่

2.3.6.1 จากสถิติข้อมูลการจับกุมพบว่ายาบ้ายังคงเป็นตัวยาหลักที่แพร่ระบาดในทุกพื้นที่ ส่วนการจับกุมในคดีไอซ์ พบว่าจะอยู่ในพื้นที่ชุมชนเมือง ส่วนกระท่อมก็ยังคงเป็นพืชเสพติดที่ใช้กันมากในทุกพื้นที่ เนื่องจากเป็นการใช้ตามวิถีของชาวบ้านมาแต่ดั้งเดิม และจะมีการจับกุมได้เป็นจำนวนมากในพื้นที่ติดแนวชายแดนประเทศเพื่อนบ้าน เนื่องจากปัจจุบัน จ.ประจวบคีรีขันธ์ ได้มีการนำเข้าพืชกระท่อมจากประเทศเมียนมา

2.3.6.2 อำเภอกุยบุรี มีพื้นที่ติดต่อแนวชายแดนกับประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งเป็นประเทศที่ถูกระบุว่าเป็น แหล่งผลิตยาเสพติดชนิดยาบ้าและไอซ์ ซึ่งมีแนวโน้มที่จะมีการลำเลียงยาเสพติดเข้าประเทศไทย โดยผ่านช่องข้าม แดนในพื้นที่จังหวัดประจวบอาจมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นในอนาคต

2.3.6.3 จากข้อมูลการจับกุมที่ผ่านมาพบว่ายังมีการจับกุมได้ที่ด่านตรวจ ชี้ให้เห็นว่าอำเภอกุยบุรียังคง เป็นพื้นที่หลักที่นักค้าใช้เป็นเส้นทางลำเลียงผ่านยาเสพติดไปยังพื้นที่จังหวัดภาคใต้ทั้งทางถนนสายหลัก และการ โดยสารรถไฟ หรือรถประจำทาง

2.4 นโยบายการแก้ไขปัญหายาเสพติดของรัฐบาล

ปัญหายาเสพติดเป็นวาระสำคัญของชาติ ส่งผลกระทบต่อความเดือดร้อน ความทุกข์ยากของประชาชนและ การพัฒนาประเทศ จำเป็นจะต้องใช้ความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการแก้ไขปัญหาอย่างแท้จริง

คณะรัฐมนตรีได้ลงมติเมื่อวันที่ 5 มกราคม 2559 เห็นชอบการขับเคลื่อนนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติดโดยมุ่งสร้างความเข้าใจถึงเครือข่ายระดับหมู่บ้าน ชุมชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหายาเสพติด สร้างการรับรู้และดำเนินการให้มีความเชื่อมโยงด้านการป้องกัน ปราบปรามและการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้เสพ ผู้ติดยาเสพติดเพื่อคืนคนดีสู่สังคม

รัฐบาลได้กำหนดนโยบายแก้ไขปัญหายาเสพติดเป็นวาระสำคัญแห่งชาติ โดยมุ่งสร้างเครือข่ายระดับหมู่บ้าน/ชุมชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด และดำเนินการปราบปรามผู้ค้าและผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดอย่างจริงจัง โดยได้มอบหมายให้กระทรวงมหาดไทย ร่วมกับสำนักงาน ปปส.และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ขับเคลื่อนแผนประชารัฐร่วมใจสร้างหมู่บ้าน/ชุมชนมั่นคงปลอดภัยยาเสพติด ตามกระบวนการ “ประชารัฐ 9 ขั้นตอน” ตั้งแต่การสืบสภาพชุมชน การพบปะแกนนำ การคัดแยกผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด การรณรงค์ประชาสัมพันธ์สร้างภูมิคุ้มกันให้เด็กและเยาวชน การใช้มาตรการทางสังคมและสร้างบรรยากาศความร่วมมือในชุมชนเพื่อเอาชนะปัญหายาเสพติดให้ได้ตั้งแต่ในระดับหมู่บ้าน/ชุมชน ปัจจุบันมีผลการดำเนินงานแล้ว 5,166หมู่บ้าน/ชุมชน และมีเป้าหมายดำเนินการให้ครบทั่วประเทศ 81,905 หมู่บ้าน/ชุมชนภายในปี 2561

สำหรับการขับเคลื่อนภารกิจของกระทรวงมหาดไทยในปี 2561 ยังคงเน้นการดำเนินงานทุกมาตรการตามนโยบายรัฐบาลอย่างต่อเนื่องทั้งด้านการป้องกัน ปราบปราม บำบัด โดยจะเน้นการทำงานเชิงรุก และการบูรณาการร่วมกับทุกหน่วยงานอย่างมีเอกภาพทั้งในระดับนโยบายและระดับพื้นที่เพื่อให้บรรลุเป้าหมายสูงสุดคือ แก้ไขปัญหายาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชนซึ่งถือเป็นจุดแตกหักของการแก้ไขปัญหา รวมทั้งสนับสนุนกลไกของกระทรวงมหาดไทยทั้งในระดับจังหวัด อำเภอ และหมู่บ้าน/ชุมชน ให้สามารถปฏิบัติภารกิจที่ได้รับมอบหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ พัฒนาและจัดกลไกของชุดปฏิบัติการต่างๆ ที่จะลงไปปฏิบัติงานในพื้นที่ตามความเหมาะสมของสถานการณ์ เช่น ในหมู่บ้าน/ชุมชนที่มีปัญหาในระดับรุนแรงมากหรือเป็นหมู่บ้านวิกฤติจะใช้กลยุทธ์ปิดล้อม ตรวจค้น และการบังคับใช้กฎหมายอย่างเด็ดขาดเพื่อดำเนินการกับขบวนการค้ายาเสพติด ในหมู่บ้านที่มีปัญหายาเสพติดจะใช้กลไกในพื้นที่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา และในหมู่บ้านที่ไม่มีปัญหายาเสพติดจะใช้กลไกคณะกรรมการหมู่บ้านเพื่อรักษาสถานะของชุมชนเข้มแข็งปลอดยาเสพติด เป็นต้น

ด้านการบำบัดฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติด ที่ผ่านมามีผู้ผ่านการบำบัดรักษายาเสพติดเฉพาะระบบสมัครใจ “ค่ายศูนย์ขวัญแผ่นดิน” จำนวน 57,285 ราย ซึ่งในปี 2561 จะเน้นการ Re X-Ray ในพื้นที่หมู่บ้าน/ชุมชน

เพื่อค้นหาและนำผู้เสพหรือผู้ติดยาเสพติดเข้าสู่กระบวนการบำบัดรักษา และพัฒนาระบบการบำบัดรักษาและฟื้นฟูตามมาตรฐานของกระทรวงสาธารณสุขตั้งแต่การคัดกรอง คัดแยก และการส่งตัวผู้ติดยาเสพติดเข้าบำบัดอย่างเหมาะสม รวมทั้งการติดตามช่วยเหลือผู้ผ่านการบำบัด โดยมีศูนย์ประสานการฟื้นฟูระดับจังหวัดและอำเภอ และ “ทีมสหวิชาชีพ” ซึ่งประกอบด้วย กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้นำชุมชน และอาสาสมัครลงไปติดตามช่วยเหลืออย่างต่อเนื่องทั้งการศึกษา การฝึกอบรมอาชีพ การประกอบอาชีพ การจัดหาทุนการศึกษาต่อ ซึ่งได้ให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ผ่านการบำบัดไปแล้ว 5,693 ราย รวมถึงการปรับทัศนคติของผู้ปกครองและประชาชนในพื้นที่ให้เปิดโอกาสให้ผู้ที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ได้มีโอกาสกลับตัวกลับใจเป็นคนดีและอยู่ร่วมกับสังคมได้อย่างมีความสุขป้องกันการกลับไปเสพติดซ้ำ

ด้านการป้องกันเน้นมาตรการจัดระเบียบสังคม โดยเฉพาะตามแหล่งมั่วสุม สถานบริการ หอพัก ร้านเกมส์ ร้านอินเตอร์เน็ต บริเวณรอบสถานศึกษา และการป้องกันยาเสพติดในกลุ่มเสี่ยง เด็กและเยาวชนทั้งในและนอกสถานศึกษา โดยกำหนดจัดกิจกรรมต่างๆ เช่น โครงการ “อบรมเยาวชนอาสารักษาดินแดนต้านภัยยาเสพติด” โดย “เปลี่ยนกลุ่มเสี่ยงให้เป็นพลัง” เป้าหมายจังหวัดละ 100 คน การสนับสนุนให้มีศูนย์เยาวชนระดับพื้นที่ (ตำบลละ 1 แห่ง) ใน 878 อำเภอ เป็นต้น รวมทั้งการพัฒนาและขยายเครือข่ายกองทุนแม่ของแผ่นดินเพื่อเป็นกลไกในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน ปัจจุบันมีการจัดตั้งกองทุนแม่ของแผ่นดินแล้ว 19,375 กองทุน และจะขยายเพิ่มขึ้นอีก 878 แห่ง

ด้านการปราบปรามยาเสพติด เน้นการบูรณาการร่วมกันระหว่างฝ่ายปกครอง ฝ่ายตำรวจ ทหาร เพื่อดำเนินมาตรการสกัดกั้นยาเสพติดตั้งแต่ตามแนวชายแดนจนถึงพื้นที่ตอนใน เพิ่มประสิทธิภาพในการหาข่าวโดยสร้างความร่วมมือกับประชาชนในหมู่บ้าน/ชุมชน และการปราบปรามผู้ค้ายาเสพติดและเครือข่ายอย่างเด็ดขาด ตลอดจนดำเนินการต่อขอร้องเรียนของประชาชน ที่ได้รับความเดือดร้อนจากปัญหายาเสพติด หรือแจ้งเบาะแสผ่านช่องทางศูนย์ดำรงธรรมของกระทรวงมหาดไทยหรือช่องทางอื่นๆ

2.4.1 มาตรการสร้างหมู่บ้าน/ชุมชนเข้มแข็ง ปลอดภัยจากยาเสพติด

2.4.1.1 การบริหารจัดการ

- จัดตั้งชุดปฏิบัติการประจำตำบล
- จัดทำแผนปฏิบัติการในการสร้างหมู่บ้าน ชุมชนเข้มแข็งปลอดยาเสพติด
- รายงานผลการปฏิบัติงาน

2.4.1.2 การปราบปราม

- ประเมินหมู่บ้านชุมชนเข็มแข็งเอาชนะยาเสพติด แยกประเภท รุนแรง ปานกลาง เบาบาง
- ปฏิบัติการด้านการข่าว
- ตรวจตรา ตรวจค้น จับกุมดำเนินคดีกับผู้ค้ายาเสพติด
- จัดตั้งอาสาสมัครหมู่บ้าน/ชุมชน เพื่อเสริมกำลังฝ่ายปกครอง กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ชุดรักษาความสงบหมู่บ้านเฝ้าระวังป้องกันไม่ให้คนมีการค้าการเสพยาเสพติดในพื้นที่
- เสนอข้อมูลข้อเท็จจริงของบุคคลที่เชื่อได้ว่าเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ผู้มีอิทธิพลที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดที่ไม่สามารถหาพยานหลักฐานในการจัดการได้ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ

เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ใช้อำนาจตามมาตร 14(7) แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. 2519 โดยเรียกบุคคลดังกล่าว มาให้ข้อมูลหรือปรับทัศนคติ

2.4.1.3 การป้องกัน

- จัดระเบียบสังคมตามคำสั่งหัวหน้า คสช. ที่ 22/2558 ลงวันที่ 22 กรกฎาคม 2558 เรื่องมาตรการ ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการแข่งขันรถยนต์และรถจักรยานยนต์ในทางและการควบคุมสถานบริการหรือสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะคล้ายสถานบริการ

- รณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ ความเข้าใจในพิษภัยยาเสพติด

-จัดทำข้อตกลงร่วมกันระหว่างนายอำเภอ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และภาคประชาชนในการแก้ไขปัญหายาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน

- สร้างภูมิคุ้มกันในสถานศึกษา (โครงการ D.A.R.E โครงการ To Be Number One, โครงการผู้ว่าฯ/นายอำเภอหน้าเสาธง ฯลฯ)

- สร้างความเข้มแข็งหมู่บ้าน/ชุมชนตามกระบวนการ 4 ขั้นตอน

- สร้างความเข้มแข็งโครงการกองทุนแม่ของแผ่นดิน

2.4.1.4 การบำบัดรักษา

- ค้นหาผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด โดยการประชาคม การแจ้งเบาะแส การตั้งจุดตรวจจุดสกัดและการสุ่มตรวจปัสสาวะ

- คัดกรองผู้เสพผู้ติดยาเสพติดในศูนย์คัดกรองอำเภอ ตามประกาศ คสช.ที่ 108/2557 ลงวันที่ 21 กรกฎาคม 2557 เรื่อง การปฏิบัติต่อผู้ต้องสงสัยว่ากระทำความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดเพื่อเข้าสู่ การบำบัดฟื้นฟูและการดูแลผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟู

- บำบัดฟื้นฟูที่เหมาะสม

ผู้เสพ เข้ารับการบำบัดในค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

ผู้ติด เข้ารับการบำบัดในค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรมแบบควบคุมตัวไม่เข้มงวด

ผู้ติดเรื้อรัง เข้ารับการบำบัดฟื้นฟูในสถานพยาบาล

- ติดตามให้ความช่วยเหลือผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟู เพื่อดูแลพฤติกรรมไม่ให้อยู่ในภาระเสี่ยงที่จะกลับมาเสพ หรือติดยาเสพติดซ้ำอีก โดยทีมสหวิชาชีพ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน

2.4.2 ชุดปฏิบัติการประจำตำบล

2.4.2.1 องค์ประกอบชุดปฏิบัติการประจำตำบล

1. ปลัดอำเภอผู้รับผิดชอบประจำตำบล
2. เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ได้รับมอบหมาย
3. เจ้าหน้าที่สาธารณสุขที่ได้รับมอบหมาย
4. พัฒนากรผู้รับผิดชอบประจำตำบล
5. เจ้าหน้าที่ทหารชุดปฏิบัติการเฉพาะกิจ คสช.ประจำอำเภอ
6. ครู/อาจารย์ ที่ได้รับมอบหมาย
7. วิทยากรกระบวนการ อื่นๆตามความเหมาะสม

2.4.2.2 แนวทางในการดำเนินการ

ชุดปฏิบัติการประจำตำบลจะต้องดำเนินการเต็มเวลาโดยจัดทำแผนคัดเลือกหมู่บ้านเป้าหมายกำหนด มาตรการในการดำเนินการตามสภาพปัญหา เช่น หมู่บ้านรุนแรงต้องใช้การข่าว การปราบปรามเป็นตัวนำ หมู่บ้าน ปานกลางใช้มาตรการประชาคมค้นหาผู้เสพ/ผู้ค้าและมาตรการการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน หมู่บ้านเบาบาง ใช้มาตรการเฝ้าระวังและกระบวนการสร้างความเข้มแข็งตามกระบวนการ 5 ขั้นตอน โดยวิทยากรกระบวนการ

2.4.3 ขั้นตอนสร้างชุมชนเข้มแข็งเพื่อแก้ไขปัญหายาเสพติด

ขั้นตอนที่ 1: สืบสภาพชุมชน

เป็นการศึกษารวบรวมข้อมูลที่สำคัญของชุมชนอย่างไม่เป็นทางการเพื่อทำความเข้าใจสภาพแวดล้อมผู้คน สังคมเศรษฐกิจขนบธรรมเนียมประเพณีและปัญหาต่างๆของชุมชนโดยสังเขป ซึ่งนอกจากการพบปะพูดคุยกับชาวบ้านตามครัวเรือนแล้วอาจอาศัยโอกาสต่างๆ เปิดเวทีย่อยๆ เพื่อเผยแพร่แนวคิดว่า การแก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชนได้จำเป็นต้องอาศัยพลังสามัคคีจากการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนเพื่อดูแลชุมชนของคนเอง

ขั้นตอนที่ 2 : พบปะแกนนำ ผู้นำธรรมชาติ

ชุมชนจะเข้มแข็งได้ปัจจัยสำคัญคือประชาชนในชุมชนจะต้องมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงไม่ใช่เพียงคอยให้ความร่วมมือกับทางราชการเท่านั้น ผู้นำธรรมชาติซึ่งมาจากศรัทธาของประชาชนจะเป็นตัวแทนของชุมชนในการแสดงความเป็นเจ้าของในการดำเนินงานในขณะที่ผู้นำเป็นทางการจะเป็นผู้ประสานที่ดีระหว่างหน่วยงานและทางราชการและเป็นผู้สนับสนุนการดำเนินงานของผู้นำธรรมชาติ

ขั้นตอนที่ 3 : ประกาศวาระหมู่บ้าน/ชุมชน (เวทีประชาคมครั้งแรก)

เป็นการจัดเวทีประชาคมครั้งแรกเพื่อให้ชาวบ้านคัดเลือก “คณะผู้นำธรรมชาติ” ของชุมชน การเลือกผู้นำธรรมชาติมีวัตถุประสงค์เพื่อ จัดตั้งคณะกรรมการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนหรือเรียกอย่าง กระชับว่า “คณะกรรมการชุมชนเข้มแข็ง ทั้งผู้นำทางการที่มีอยู่แล้วและผู้นำธรรมชาติที่ได้รับเลือกจะเข้ามาร่วมกัน เป็นกรรมการเพื่อเป็นองค์กรแกนนำในการสร้างและใช้พลังชุมชนในการแก้ไขปัญหายาเสพติดรวมทั้งพัฒนาชุมชนใน ด้านต่างๆให้เจริญก้าวหน้าต่อไป

ขั้นตอนที่ 4 : รณรงค์ประชาสัมพันธ์

หลักสำคัญของการรณรงค์ประชาสัมพันธ์คือให้ทุกครัวเรือนเข้าใจแนวทางการแก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชน โดยประชาชนเป็นหลัก และขยายความร่วมมือของชาวบ้านมาเป็นแนวร่วมดำเนินการให้มากที่สุด โดยใช้หลักนั้นเป็น ในการทำงาน เพื่อไม่ให้กระทบกระทั่งบาดหมางกัน

ขั้นตอนที่ 5 : คัดแยกผู้มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด (เวทีประชาคมครั้งที่ 2)

ด้วยแนวคิดที่ว่า “ปัญหายาเสพติดอยู่ที่ผู้เสพและผู้ค้าโดยผู้เสพเป็นฐานให้แก่ผู้ค้าหากไม่มีผู้เสพผู้ค้าก็อยู่ ไม่ได้” คณะกรรมการชุมชนเข้มแข็งจะจัดประชุมและให้กรรมการแต่ละคนกรอกชื่อผู้เสพผู้ค้าผู้ผลิต

รวมทั้งที่มีพฤติกรรมน่าสงสัยลงในแบบสอบถามแล้วหย่อนลงกล่องกระดาษเพื่อไม่ให้รู้ว่ากรรมการคนไหนกรอกชื่อใครเมื่อครบ แล้วจึงเปิดกล่องนำทั้งหมดมาพิจารณาร่วมกันเพื่อจัดทำเป็นบัญชี

รายชื่อผู้มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดในชุมชน เพื่อนำไปสู่กระบวนการ “คัดแยกผู้มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดทั้งหมดในชุมชน” ซึ่งอาศัยหลักการ “คัดแยก เพื่อให้การช่วยเหลือมิใช่เพื่อนามาลงโทษ”

ขั้นตอนที่ 6 : แนวทางการป้องกันยาเสพติด

การบูรณาการการป้องกันปัญหายาเสพติดในชุมชนระหว่างชุมชน สถานศึกษา และสถานประกอบการ ให้ดำเนินการเป็นกระบวนการที่สอดคล้องระหว่างกัน โดยมีจุดเน้นที่แตกต่างกันตามลักษณะความรุนแรงของปัญหา ยาเสพติด การสร้างภูมิคุ้มกันและป้องกันยาเสพติดในเยาวชนนอกสถานศึกษา โดยศูนย์เยาวชนระดับพื้นที่ การดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดผู้ใช้แรงงานในสถานประกอบการทั้งสถานประกอบการที่มีลูกจ้างต่ำกว่า 10 คน และ สถานประกอบการที่มีลูกจ้าง 1๐ คนขึ้นไป

ขั้นตอนที่ 7 : การรับรองครัวเรือน (เวทีประชาคมครั้งที่ 3)

เป็นการประชุมเพื่อรับรองครัวเรือนไม่มีสมาชิกอยู่ในบัญชีรายชื่อ โดยครบครัวที่ได้รับการรับรองก็จะจัดหา มอบธงขาวและใบประกาศเกียรติคุณเพื่อยกย่องเป็นครัวเรือนปลอดยาเสพติด โดยเชิญบุคคลสำคัญ และผู้มีเกียรติ ต่างๆมาร่วมเป็นสักขีพยานถือเป็นกิจกรรมปลุกกระแสและสร้างขวัญกำลังใจให้ชุมชน แต่ทั้งนี้ หากครัวเรือนใดเข้าไป ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดอีกก็จะถูกถอนสภาพครัวเรือนปลอดยาเสพติด

ขั้นตอนที่ 8 : ใช้มาตรการทางสังคม

เป็นขั้นตอนการดำเนินการต่อผู้มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ซึ่งจะได้วิธีโน้มน้าวชักจูงทั้งผ่านสื่อรณรงค์ และการพบปะของคณะกรรมการ เพื่อให้บุคคลเหล่านั้นมาแสดงตัวเพื่อประกาศว่า จะเลิกเสพเลิกค้า กรณีที่เป็นผู้เสพ ก็จะมีการบำบัดรักษาตามความจำเป็นและความเหมาะสมของแต่ละรายไป กรณีของผู้ค้ารายย่อยซึ่งมีเหตุจูงใจจาก ต้องการเงินมาซื้อยาเสพจะได้รับการปฏิบัติเช่นเดียวกับผู้เสพทั่วไป ส่วนผู้ค้ารายย่อยอื่นๆ จะถูกกระแสสังคมกดดัน ให้เลิกค้า เนื่องจากผู้เสพในชุมชนหมดไป ประกอบกับคณะกรรมการยึดหลัก “ให้อภัย” ให้โอกาสกลับใจโดยจะมีการติดตามตรวจสอบพฤติกรรมว่ากลับตัวได้จริงหรือไม่ซึ่งคณะกรรมการจะใช้มาตรการทางกฎหมายเป็นทางเลือกสุดท้ายสำหรับผู้ที่ไม่ยอมเลิกค้ายาเสพติด

ขั้นตอนที่ 9 : รักษาสถานะชุมชนเข้มแข็ง

เป้าหมายสูงสุดของการสร้างชุมชนเข้มแข็งเพื่อแก้ไขปัญหายาเสพติดไม่ได้อยู่ที่การทำให้ชุมชนปลอดยาเสพ ติดอย่างรวดเร็วหากแต่เป็นการทำให้ชุมชนปลอดยาเสพติดอย่างยั่งยืน ดังนั้นบทบาทของคณะกรรมการชุมชนเข้มแข็งจึงต้องเป็นแกนนำในการระดมความร่วมมือร่วมใจของทุกคนในชุมชนเพื่อช่วยกันสอดส่องเฝ้าระวัง ป้องกันไม่ให้ยาเสพติดหวนกลับมาอีกโดยการประชุมประชาคมเพื่อรับรองครัวเรือนปลอดภัยยาเสพติดเป็นประจำ ทุกเดือนรวมทั้งต้องช่วยกันแก้ไขปัญหาและพัฒนาชุมชนในด้านต่างๆ ซึ่งถือเป็นภูมิคุ้มกันยาเสพติดระยะยาวและเป็น การรักษาสถานะชุมชนเข้มแข็งอย่างยั่งยืน

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ดำรงฤทธิ์ บุญอิ่ม (2555) ศึกษาเรื่องการมส่วนร่มของชุมชนต่อมาตรการแก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชนตำบลบางแม่นาง อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ผลการศึกษาพบว่าผู้นำชุมชนที่เข้ามามีส่วนร่วมต่อมาตรการแก้ไขปัญหายาเสพติดใน ชุมชนตำบลบางแม่นาง อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ส่วนมากเป็นเพศชาย มีอายุ 41 - 50 ปี ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีอาชีพธุรกิจส่วนตัว รายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 30,001 - 45,000 บาท และระยะเวลาที่อยู่อาศัยในชุมชน 31 ปีขึ้นไป และระดับการมีส่วนร่วมของผู้นำ ชุมชนต่อมาตรการแก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชนตำบลบางแม่นาง อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี โดยภาพรวมทั้ง 4 ด้านอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกรายด้านมีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง รายด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ รองลงมาคือ ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ และด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล ตามลำดับ

ลักษณี ทันวัน(2554) ศึกษาเรื่องแนวทางการแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทรบุรี ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาของยาเสพติดในพื้นที่อยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากเป็นทางผ่านของยาเสพติด สาเหตุที่ทำให้ยาเสพติดแพร่ระบาดเข้ามาในพื้นที่คือ กลุ่มผู้ใช้แรงงานต่างชาติ ซึ่งมักจะเป็นผู้เสพมากกว่าผู้จำหน่าย ผู้เสพส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มของเยาวชน และมีจำนวนที่ค่อนข้างน้อยเมื่อเทียบกับปัญหาอื่น ๆ ส่งผลให้เกิดปัญหา ต่าง ๆ ได้แก่ ด้านสาธารสุขคือ ทำให้เสียสุขภาพ ผู้เสพร่างกายทรุดโทรม อ่อนแอ มีผลต่อระบบสมองและประสาท และสิ้นเปลืองงบประมาณในการบำบัด ด้านสังคมคือ ทำให้สังคมเสื่อมโทรม สังคมรังเกียจ เป็นตัวก่อความเดือดร้อนและสร้างปัญหาให้กับสังคม ด้านเศรษฐกิจคือ สิ้นเปลืองงบประมาณในการรักษาผู้ป่วยที่ติดยาเสพติดตาม พรบ. ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด และขาดแรงงานที่มีประสิทธิภาพ ค้านปัญหาอาชญากรรม คือ การลัก ทรัพย์ หรือการก่ออาชญากรรมต่าง ๆ และด้านการศึกษาคือ คุณภาพของการศึกษาตกต่ำเนื่องจากนักเรียนเรียนไม่จบ

การแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่มักจะใช้การแก้ไขในรูปแบบการบูรณาการ ไม่ได้ใช้เพียงด้านใดด้านหนึ่ง โดยอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐและเอกชน แต่จะมีการปรับเปลี่ยนไปตามแต่ละ สภาพแวดล้อมของชุมชนนั้น ๆ ว่ามีปัญหาในส่วนใด จุดไหนเป็นพิเศษ แต่ในพื้นที่จะมีความเข้มแข็งของชุมชน เป็นหลัก จึงได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดี โดยการรวมกลุ่มกันเองและจากการปฏิบัติตามคำสั่งทางชุมชนจะมี การทำงานเชิงรุกร่วมกันกับหน่วยงานของสาธารณสุข ตำรวจ ทหาร และชาวบ้าน ไม่สามารถเจาะจงได้ว่านำเอาโครงการใดมาใช้เป็นหลัก แต่จะยึดเอาทุกโครงการมาปรับใช้เข้ากับชุมชนและตามยุคสมัย โดยให้ยึดครอบครัว เป็นรากฐานสำคัญที่จะช่วยลดความเสี่ยงของกลุ่มเยาวชนกลุ่มใหม่ ๆ ส่วนปัญหาที่เกิดขึ้นในโรงเรียนต้องอาศัย การดำเนินการเชิงรุกคือ อาศัยผู้มีอำนาจหน้าที่ในแต่ละพื้นที่แต่ละด้านเข้ามาร่วมมือกัน เช่น ตำรวจ ทหาร ผู้นำชุมชน กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ร่วมทั้งตัวผู้ปกครองเองและบุคคลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องด้วย เพื่อให้ การปฏิบัติงานเชิงรุกมีผลการปฏิบัติงานที่มีคุณภาพมากที่สุด โดยการใช้โครงการต่าง ๆ ของรัฐนำร่อง

อ่อนนุช เชาวนะ(2552)ได้ศึกษาเรื่อง การแก้ไขปัญหายาเสพติดโดยการขับเคลื่อนของชุมชน: ศึกษากรณีชุมชน อำเภอแม่อาย จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า

1) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชายมีอายุระหว่าง 31-40 ปีสมรสแล้ว จบการศึกษา ระดับประถมศึกษา ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป และอาศัยอยู่ในชุมชนเหล่านี้มาแล้วเป็นเวลามาก กว่า 15 ปี ส่วนใหญ่เป็นคนไทยใหญ่และคนไทยพื้นเมือง

2) ปัญหาที่พบอันเกิดจากการสนับสนุนจากภาครัฐที่มีผลกระทบเป็นอุปสรรคต่อการ ดำเนินงานชุมชนเข้มแข็งแก้ไขปัญหายาเสพติด ได้แก่ ปัญหาด้านงบประมาณที่ได้รับสนับสนุน กล่าวคือ งบประมาณไม่เพียงพอต่อความต้องการในการแก้ไขปัญหายาเสพติดไม่เอื้ออำนวยต่อการ ดำเนินงานของชุมชน เนื่องจากการมีกฎระเบียบที่ยุ่งยากใช้ระยะเวลานาน และปัญหาด้านความรู้ เกี่ยวกับยาเสพติดของชุมชนและบุคคลากรของภาครัฐ ได้แก่ การขาดบุคคลากรที่มีความรู้และ ความเขาใจสภาพปัญหาของชุมชนอย่างแท้จริงและขาดบุคคลากรที่มีความเสียสละในการแก้ไข ปัญหายาเสพติดในชุมชนที่ประสบปัญหา

ประสิทธิ์ อินทโชติ (2553) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องบทบาทของผู้ใหญ่บ้านในการดำเนินงานตามนโยบายรัฐบาลด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในจังหวัดชลบุรี ผลการวิจัยพบว่า การมีบทบาทของผู้ใหญ่บ้านในการดำเนินงานตามนโยบายรัฐบาล ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก เมื่อพิจารณา เป็นรายด้านพบว่า ด้านการป้องกันยาเสพติด มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ การมีบทบาทในเรื่องการเข้า ร่วมประชุมเพื่อรับทราบนโยบายรัฐบาลในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด จากจังหวัด/ อำเภอ ส่วนด้านการแก้ไขปัญหายาเสพติด มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ การมีบทบาทในเรื่องการให้ ความร่วมมือกับส่วนราชการในการแก้ไขปัญหายาเสพติด ผลการเปรียบเทียบบทบาทของผู้ใหญ่บ้านในการดำเนินงานตามนโยบายรัฐบาลด้านการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติดใน พื้นที่จังหวัดชลบุรี พบว่า ผู้ใหญ่บ้านที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีบทบาทในการดำเนินงาน ตามนโยบายรัฐบาลด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดแตกต่างกัน ส่วนผู้ใหญ่บ้านที่มี เพศ อายุ วาระการดำรงตำแหน่ง ระยะเวลาการดำรงตำแหน่ง และขนาดของหมู่บ้านที่ปกครองต่างกัน มีบทบาทในการดำเนินงานตามนโยบายรัฐบาลด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

พรรณพักตร์ ศิรพันธ์ (2550) ศึกษาเรื่องปัญหาและอุปสรรคในการนำนโยบายด้านการปราบปราม ยาเสพติดไปปฏิบัติในพื้นที่กรุงเทพฯ ของสำนักงาน ป.ป.ส. จากการศึกษาพบว่าปัญหาและอุปสรรคที่เป็นสิ่ง ขัดขวางในการนำนโยบายไปปฏิบัติในกรุงเทพฯ คือ

1. ความไม่ชัดเจนของนโยบาย กล่าวคือ นโยบายยาเสพติด รวมทั้งยุทธศาสตร์ต่างๆ ที่ สำนักงาน ป.ป.ส. ใช้ในการแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่กรุงเทพฯ มีความไม่ชัดเจนใน วัตถุประสงค์ของนโยบายและนโยบายของแต่ละหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหา ยาเสพติด มีความแตกต่างกัน ซึ่งส่งผลให้การทำงานไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

2. โครงสร้างองค์กรที่ซับซ้อน กล่าวคือ องค์กรที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาส่วนใหญ่ มักเป็นองค์กรที่ตั้งขึ้นมาเฉพาะกิจตามคำสั่งของนายกรัฐมนตรี จึงไม่มีความยั่งยืนในการดำเนินการ ถ้ามีการเปลี่ยนรัฐบาล โครงสร้างศูนย์/องค์กร อาจจะต้องมีการเปลี่ยนตามไปด้วย ขณะเดียวกันการ แก้ไขปัญหายาเสพติด เกี่ยวข้องกับหลายหน่วยงาน/องค์กร จึงทำให้การทำงานบางส่วนมีการทับซ้อน หรือเกี่ยงกันทำงานได้

3. การขาดความร่วมมือและประสานงาน กล่าวคือ การแก้ไขปัญหายาเสพติดเกี่ยวข้อง กับหน่วยงานจำนวนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องการปราบปรามนั้น มีเจ้าภาพหลักในการรับผิดชอบหลายหน่วยงานจึงทำให้เกิดความขัดแย้งในการร่วมมือและประสานกันได้ รวมทั้งยัง ขาดความร่วมมือจากภาคประชาชน และภาคเอกชนที่ควร

4. สภาพพื้นที่กรุงเทพฯ ยากต่อการควบคุมและปราบปรามยาเสพติด กล่าวคือ เนื่องจากกรุงเทพฯ เป็นพื้นที่ที่มีความแตกต่างหลากหลายของพื้นที่เป็นอย่างมาก รวมทั้งยังเป็นเมืองหลวง (Heartle) ของประเทศ และมีพื้นที่ที่ติดต่อกับปริมณฑล จึงส่งผลต่อการดำเนินการกับผู้ค้า ผู้เสพ ผู้ติด เป็นไปอย่างยากลำบากในการควบคุมและปราบปราม

5. การขาดงบประมาณที่เพียงพอ กล่าวคือ งบประมาณที่สำนักงาน ป.ป.ส. ได้รับนั้นไม่ เพียงพอต่อการแก้ไขปัญหาด้านการปราบปราม เนื่องจากการแก้ไขปัญหายาเสพติดต้องแก้ไขทั้ง ด้านป้องกัน และด้านการปราบปราม ควบคู่กันไป จึงทำให้งบประมาณในด้านการปราบปรามลด น้อยลง เพราะต้องนำมาจัดสรรให้เหมาะสมกับการแก้ไขปัญหาในแต่ละด้าน

6. การมีบุคลากรที่ไม่เพียงพอ และขาดทักษะในการปราบปราม กล่าวคือ สำนัก งาน ป.ป.ส. ไม่มีบุคลากร ในการแก้ไขปัญหายาเสพติดที่เพียงพอ และเจ้าหน้าที่ก็ยังขาดความรู้และ ทักษะที่เกี่ยวข้องกับการปราบปราม

7. วัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องมือเครื่องใช้ที่ล้าสมัยและไม่พอเพียง กล่าวคือ วัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องมือเครื่องใช้ที่ใช้อยู่ในปัจจุบันนั้น มีไม่เพียงพอสำหรับเจ้าหน้าที่ที่ใช้ในการปฏิบัติงานรวมทั้งยังล้าสมัย เนื่องจากรูปแบบการค้า การผลิต ในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงไปทั้งรูปแบบ การค้า และตัวยา จึงทำให้ไม่สามารถตามกลุ่มผู้ค้า ผู้ติดยาเสพติดได้ทัน

8. กฎหมาย และกฎระเบียบข้อบังคับที่มีช่องโหว่ และล้าสมัย กล่าวคือ กฎหมาย ยาเสพติดที่ใช้อยู่ในปัจจุบันบางฉบับยังมีช่องโหว่ และล้าสมัย ซึ่งเป็นปัญหาที่สำคัญของเจ้าหน้าที่ ที่จะใช้ในการดำเนินการกับผู้กระทำผิด หรือจับกุมผู้บงการที่อยู่เบื้องหลังมาลงโทษได้

ปิติธรรม ธิติมนตรี ได้ศึกษาเรื่อง ปัญหาการนำนโยบายไปปฏิบัติ : ศึกษากรณีคำสั่งนายกรัฐมนตรี ที่ 14/24541 สมัยรัฐบาลพรรคประชาธิปัตย์เป็นรัฐบาลเรื่อง นโยบายการ คำเนินงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ซึ่งจากการศึกษาพบว่า การนำนโยบายนี้ไปสู่การ ปฏิบัติ ประสบผลสำเร็จในระดับหนึ่ง แต่ยังมีปัญหาในการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติหลาย ประการที่เกิดจากปัญหาของตัวนโยบาย การปฏิบัติตามแนวทางนโยบายไม่ครบถ้วน การบริหาร นโยบายที่มีลักษณะต่างหน่วยต่างทำ ขาดการประสานงานในการปฏิบัติงานร่วมกัน ปัญหาที่เกิด จากหน่วยปฏิบัติงานทั้งในเรื่องบุคลากร งบประมาณ และวัสดุอุปกรณ์ในการปฏิบัติที่ไม่เพียงพอ รวมทั้งปัญหาการประสานงานระหว่างหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งการประสานแผนงาน โครงการ และงบประมาณ และการประสานการปฏิบัติงานในระดับพื้นที่ ตลอดจนปัญหาจาก ข้อจำกัดของกฎหมาย และจากการศึกษาในครั้งนี้ผู้ทำการศึกษาได้ให้ข้อเสนอแนะในการแก้ไข ปัญหาดังกล่าว ทั้งนี้ ให้มีการบูรณาการแนวทางการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด การสร้างการ มีส่วนร่วมอย่างแท้จริงของประชาชน การสร้างความต่อเนื่องของนโยบาย ตลอดจนแก้ไขข้อจำกัด ด้านกฎหมาย จึงจะทำให้การนำนโยบายนี้ไปสู่การปฏิบัติประสบผลสำเร็จ

โสภณ สมณะช้างเผือก ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ความเข้าใจต่อนโยบายความคิดเกี่ยวกับการบริหาร และปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการประกาศสงครามต่อสู่เพื่อเอาชนะยาเสพติดไปปฏิบัติ ระหว่างวันที่ 1 กุมภาพันธ์ - 30 เมษายน 2546 : ศึกษากรณีตำรวจภูธรจังหวัด พระนครศรีอยุธยา” ซึ่งการวิจัยในครั้งนี้เป็นการทำวิจัยในสมัยรัฐบาลทักษิณ 1 (2544 - 2547) ซึ่ง ได้ทำการเก็บข้อมูลจากหัวหน้าสถานีตำรวจภูธร ในกองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัด พระนครศรีอยุธยา จำนวนทั้งหมด 26 คน ผลการศึกษาพบว่าจำนวนบุคลากร ความรู้ความสามารถ และการควบคุมการทำงานตามลำดับชั้นเป็นปัจจัยที่เอื้อต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติมีความ เหมาะสมในระดับปานกลาง การติดต่อประสานงานระหว่างองค์กรทั้งในระดับเดียวกันและต่าง ระดับ มีความเหมาะสมระดับปานกลางถึงมากเป็นส่วนใหญ่ ความเข้าใจเนื้อหานโยบาย พบว่า นโยบายมีวัตถุประสงค์ชัดเจนมีความเหมาะสมถูกต้องกับทฤษฎี มีการจัดสายการบังคับบัญชาและ ประสานงานตลอดจนการกำหนดระเบียบปฏิบัติอยู่ในระดับมีความชัดเจนและค่อนข้างชัดเจนเป็น ส่วนใหญ่ ส่วนด้านการจัดสรรเงินพบว่า มีความชัดเจนเป็นส่วนน้อย วัตถุประสงค์ของนโยบายส่วนใหญ่ พบว่า มีความชัดเจนและสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของนโยบาย เรื่องการ ติดต่อสื่อสารสั่งการและการสนับสนุนจากทุกฝ่ายอยู่ในระดับค่อนข้างชัดเจนและชัดเจนเป็นส่วน ใหญ่ ส่วนด้านทรัพยากรและการสนับสนุนจากกลุ่มผลประโยชน์ พบว่า ความชัดเจนเป็นส่วนน้อย การนำนโยบายไปปฏิบัติ พบว่า การบรรลุเป้าหมายสร้างความพอใจให้ประชาชนอยู่ในระดับดี และ ดีมากเป็นส่วนใหญ่ และได้เสนอแนะให้ควรมี ป.ป.ส.ประจำทุกจังหวัด ทำหน้าที่อำนวยการ ประสานงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของแต่ละจังหวัด

สุชาญ รอดบน ได้ศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายป้องกันและปราบปราม ยาเสพติดไปปฏิบัติ : ศึกษาเฉพาะกรณี ศูนย์ต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดตำรวจภูธร จังหวัด สมุทรปราการ” โดยการศึกษาเปรียบเทียบข้อมูลส่วนบุคคลกับปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบาย ป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ และศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคในการนำนโยบาย ป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษา คือ เจ้าหน้าที่ตำรวจประจำ ศูนย์ต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดตำรวจภูธรจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 210 นาย ซึ่งจากการศึกษา พบว่า มีความเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ของนโยบายป้องกันและปราบปรามยาเสพติด โดยรวมอยู่ใน ระดับสูง เห็นด้วยกับกระบวนการบริหารตามนโยบายป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ด้านการ จัดทำงบประมาณ อยู่ในระดับปานกลาง และมีความคิดเห็นว่ามีปัญหาและอุปสรรคในการนำ นโยบายป้องกันและปราบปรามยาเสพติดอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งจากการศึกษาได้มีข้อเสนอแนะ ว่า ศูนย์ต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดตำรวจภูธรจังหวัดสมุทรปราการ ควรพัฒนาด้านการบริหาร โดย เพิ่มการอบรมหลักสูตรต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเพื่อให้ผู้ปฏิบัติมี ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบายและวัตถุประสงค์ของนโยบาย ในการบริหารงานควรลดขั้นตอน การบังคับบัญชาลงบ้าง ผู้บังคับบัญชาควรรับฟังความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติ และให้ความช่วยเหลือผู้ปฏิบัติเมื่อประสบปัญหาในการปฏิบัติงาน ควรจัดสรรทรัพยากรต่างๆ ให้ทั่วถึง เพื่อเป็นขวัญและ กำลังใจแก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติ ด้านเจ้าหน้าที่ปฏิบัติ ควรพัฒนาความพร้อมในด้านทักษะความรู้ ความสามารถอยู่เสมอ และร่วมมือกันปฏิบัติงานเพื่อให้นโยบายประสบผลสำเร็จ

ไกรศักดิ์ วงค์ดำเนิน” ได้ศึกษาถึงปัญหา และปัจจัยที่เป็นอุปสรรคที่มีผลต่อการนำนโยบายการปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ ทั้งในปัจจุบันและอนาคต ตลอดจนเพื่อทราบถึงวิธีการ แก้ไขปัญหาอุปสรรคดังกล่าว โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับยาเสพติดใน ประเทศไทย จาก สำนักงานป.ป.ส. และองค์กรภาคประชาชน จากการศึกษาพบว่าปัญหาในการนำนโยบายการปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัตินั้น ผู้เชี่ยวชาญได้แสดงความคิดเห็นแตกต่างกันใน หลายทัศนะ โดยมีความเห็นว่า การปฏิบัติตามนโยบายการปราบปรามยาเสพติดไม่ได้ผลเท่าที่ควร เพราะปัจจัยดังต่อไปนี้

1) ระบบการบริหาร เนื่องจากหลายหน่วยงานทำงานในด้านการปราบปรามจึงขาดการประสานงานกัน และมักถือว่าปัญหายาเสพติดเป็นปัญหารองและดำเนินงานด้านยาเสพติดใน ลักษณะสอดแทรก

2) กฎหมายยังมีช่องโหว่ การลงโทษผู้อยู่เบื้องหลังการผลิต และการค้ายาเสพติดทำได้ลำบาก มีการลงโทษ ยังไม่มีกฎหมายยึดทรัพย์ผู้กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดมีปัญหาเกี่ยวกับระบบ ศาลยุติธรรม แต่ก็ถูกจำคุกเพียงตลอดชีวิต และได้รับการลดโทษ

3) นโยบายของรัฐบาล ไม่ชัดเจนในการสนับสนุนการแก้ไขปัญหายาเสพติดบางรัฐบาล ไม่ให้ความสำคัญเท่าที่ควร ดังนั้น หน่วยงานปฏิบัติจึงอาจไม่ให้ความสนใจหรือให้ความสนใจต่ำ

4) ขาดแผนงานแม่บท ยังไม่มีการกำหนดยุทธศาสตร์การปราบปรามยาเสพติดในระดับ เทศ การปราบปรามจึงเป็นไปในลักษณะระบบย่อย (Micro) แต่ละกรณีไม่เห็นภาพรวมในเชิง ยุทธศาสตร์ ต่างหน่วยต่างทำ

5) งบประมาณที่ใช้ดำเนินการปราบปรามยังไม่เพียงพอ ควรกระจายงบประมาณไป ให้แก่ส่วนราชการในจังหวัดต่างๆ ด้วย และควรมีงบประมาณเพื่อการปราบปรามยาเสพติดโดยเฉพาะ

6) บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการปราบปรามยาเสพติดยังมีขีดความสามารถจำกัด ขาดการ พัฒนาต่อเนื่อง และทำงานหลายด้านเกินไป มีบางส่วนที่ยังไม่ซื่อสัตย์สุจริตพอ ทำให้ตกเป็น เครื่องมือหารายได้จากการค้ายาเสพติดเสียเอง

7) บทบาทหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ยังไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่การ ปฏิบัติงานของแต่ละหน่วยให้มีลักษณะชัดเจน เพื่อไม่ให้เกิดความสับสนและให้ละเว้นหรือ ช่วยเหลือคดี

8) ขาดความร่วมมือและสนใจจากองค์การเอกชน และประชาชน

9) เงินรางวัล เงินสินบนจากการจับกุมยาเสพติดไม่เป็นเครื่องจูงใจให้เจ้าหน้าที่ ปฏิบัติงานด้วยความมานะพยายามและจริงใจต่อการปฏิบัติหน้าที่เท่าที่ควร

10) ความร่วมมือระหว่างประเทศยังมีน้อย บางประเทศ ให้ความช่วยเหลือเพราะประเทศ นั้นจะได้รับประโยชน์

11) วิธีการปราบปรามยังใช้วิธีเดิม เช่น ตั้งจุดสกัดกั้น ล่อซื้อ ตรวจค้น ตามการข่าว ใช้ สุนัขดมกลิ่น ซึ่งหากมีการพัฒนาข่าวและเทคนิควัสดุ อุปกรณ์ในการปราบปรามให้ดีกว่านี้ การ ปราบปรามก็จะได้ผลยิ่งขึ้น

12) ระบบข้อมูลข่าวสารยังไม่ทันสมัย ที่จะทำให้ทราบข่าวได้อย่างละเอียดและรวดเร็ว

13) ทัศนคติของเจ้าหน้าที่ตำรวจ เห็นว่าปัญหายาเสพติดเป็นเรื่องเฉพาะสำหรับ เจ้าหน้าที่รับมอบโดยเฉพาะ หรือเฉพาะหน่วยงานที่ทำหน้าที่ปราบปรามยาเสพติดเท่านั้น เจ้าหน้าที่ ตำรวจยังเห็นว่าอาชญากรรมด้านอื่นมีความสำคัญมากกว่า และคดีที่สร้างชื่อเสียงให้ตำรวจได้เป็น คดีครึกโครม เช่น คดีฆาตกรรม โจรกรรม เป็นต้น

14) สภาพปัญหาเศรษฐกิจและสังคม ตั้งแต่ปัญหาครอบครัว ปัญหาการอพยพย้ายถิ่นเข้า มาอยู่ในเมือง ปัญหาการว่างงาน ปัญหาสิ่งแวดล้อม ล้วนแล้วแต่เป็นแนวโน้มทำให้เกิดการใช้ ยาเสพติด ซึ่งหากยังแก้ปัญหาพื้นฐานเหล่านี้ไม่ได้ การปราบปรามก็จะไม่เป็นผล

2.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย

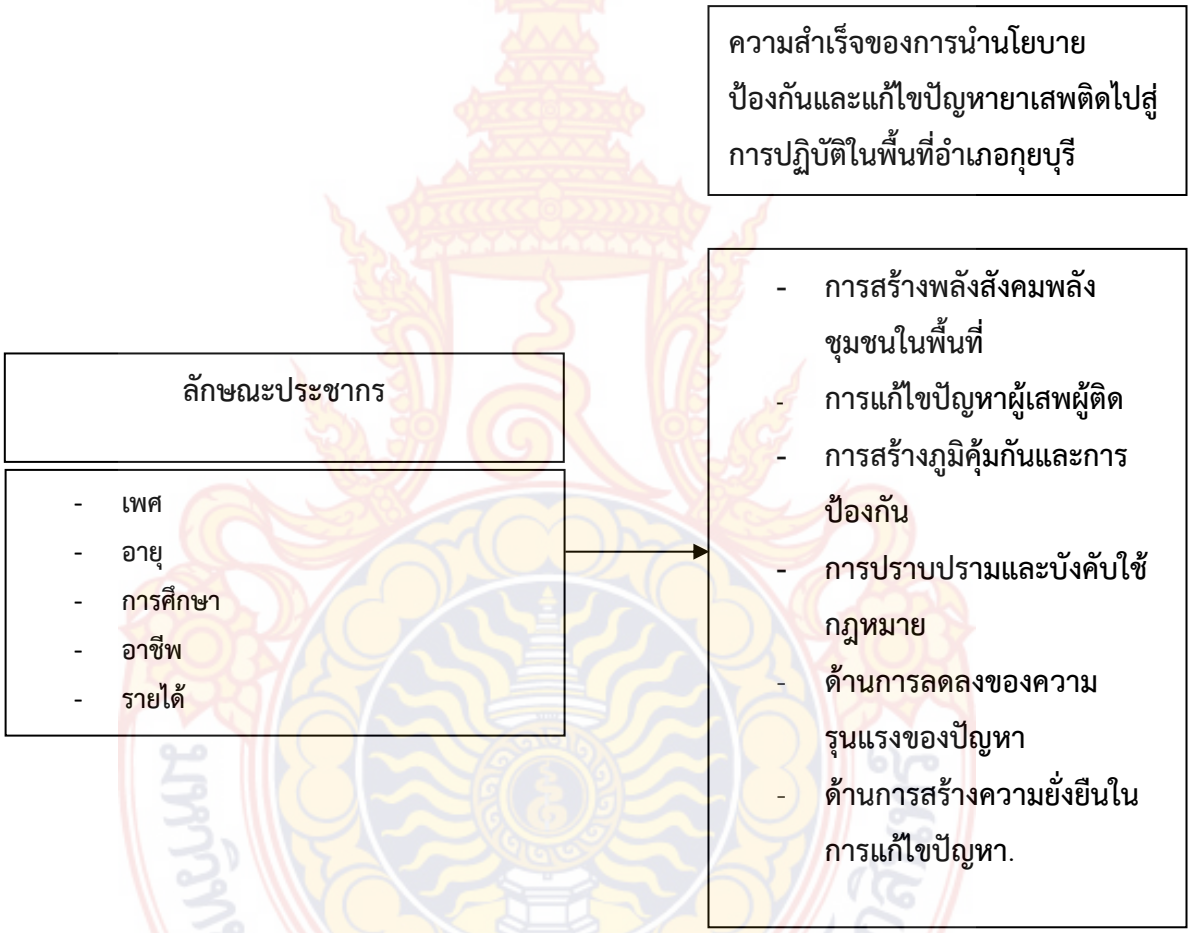

บทที่ 3
ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง การนำนโยบาย ความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ไปสู่การปฏิบัติ ในพื้นที่อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการวิจัย ดังนี้

3.1 รูปแบบการวิจัย

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 รูปแบบการวิจัย

เป็นการศึกษาวิจัยแบบสำรวจ (Survey Research) ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยมี ดังนี้

ตัวแปรต้น คือ ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้

ตัวแปรตาม คือ ความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดไปสู่การปฏิบัติในพื้นที่อำเภอกุยบุรี ในด้านต่างๆ ได้แก่ การสร้างพลังสังคมพลังชุมชนในพื้นที่ การแก้ไขปัญหาผู้เสพ ผู้ติด การสร้างภูมิคุ้มกันและการป้องกัน การปราบปรามและบังคับใช้กฎหมาย การลดลงของความรุนแรงของปัญหาการสร้างความยั่งยืนในการแก้ไขปัญหา

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ ประชากรที่อาศัยอยู่ในพื้นที่อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ที่มีอายุตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป จำนวน 26,965 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้แทนประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้มาจากการคำนวณหากลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรคำนวณของ Taro Yamane (Yamane,1973,หน้า 727) ที่ระดับความเชื่อมั่นที่ 95 และยอมรับความคลาดเคลื่อนได้ 0.05

$$n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของกลุ่มประชากร

e = ความคลาดเคลื่อนของตัวอย่างจากค่าสัดส่วนประชากรไม่เกิน 0.05

แทนค่า $n = \frac{26,965}{1+26,965*0.05^2}$

n = 397.153

ดังนั้น จะได้กลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้ จำนวน 398 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง จะทำการแบ่งจำนวนตามสัดส่วนของประชากรในแต่ละตำบล แล้วทำการสุ่มแบบอย่างง่าย (Simple Random) จนได้กลุ่มตัวอย่าง

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ คือ การใช้แบบสอบถามซึ่งได้มาจากการกลั่นกรองข้อมูลจากเอกสารต่าง ๆ โดยในแต่ละแบบสอบถาม นั้น จะแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพรายได้

ส่วนที่ 2 เป็นระดับความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ไปสู่การปฏิบัติในพื้นที่อำเภอกุยบุรี

ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามปลายปิด (closed End Question)

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ประสานปลัดอำเภอผู้รับผิดชอบประจำตำบลให้เป็นผู้ช่วยเก็บข้อมูล ซึ่งโดยปกตินั้นปลัดอำเภอผู้รับผิดชอบประจำตำบลจะลงพื้นที่ประชาคมหมู่บ้านที่ตนรับผิดชอบเป็นประจำทุกเดือน อยู่แล้วจึงสะดวกต่อการ ทอดแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในแต่ละตำบลที่ตนรับผิดชอบจากนั้นนำข้อมูลจากทุกตำบลมารวบรวมจนครบโดยมีแบบสอบถามที่ได้กลับคืนมาจำนวน 395 ชุด

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลใช้เวลาประมาณ 1 เดือน

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ทำการตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนสมบูรณ์ของแบบสอบถาม

2. เมื่อเก็บรวบรวมแบบสอบถามแล้วตรวจสอบสมบูรณ์แล้วได้นำข้อมูลไปวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรม spss ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไป โดยการหาค่าความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (percentage)

2. ข้อมูลปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่อำเภอกุยบุรี โดย การหาค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าความถี่และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3. ข้อมูลความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดไปสู่การปฏิบัติในพื้นที่อำเภอกุยบุรี โดยการหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

โดยผู้ศึกษาวิจัยได้กำหนดการแปลความหมายระดับความคิดเห็น ดังนี้

5 หมายถึง มากที่สุด

4 หมายถึง มาก

3 หมายถึง ปานกลาง

2 หมายถึง น้อย

1 หมายถึง น้อยที่สุด

แล้วนำมาแปลงความหมายของน้ำหนักคะแนนเฉลี่ยในแต่ละช่วงดังนี้

4.21 - 5.00 หมายถึง มากที่สุด

3.41 - 4.02 หมายถึง มาก

2.61 - 3.40 หมายถึง ปานกลาง

1.81 - 2.60 หมายถึง น้อย

1.00 - 1.50 หมายถึง น้อยที่สุด

บทที่ 4
ผลการศึกษาวิจัย

การศึกษาเรื่อง “ความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดไปสู่การปฏิบัติในพื้นที่อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์” ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่รวบรวมได้ จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 398 ชุด มาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS การวิเคราะห์ข้อมูลทางสังคมศาสตร์ โดยมีวัตถุประสงค์ จากการศึกษา ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่อำเภอกุยบุรี

2. เพื่อเปรียบเทียบความสำเร็จของการดำเนินการด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่อำเภอกุยบุรี จากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง

ทั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการนำนโยบายการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดไปสู่การปฏิบัติในพื้นที่อำเภอกุยบุรีได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.1 ผลการศึกษาเชิงพรรณนา

ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ประกอบด้วย 1. เพศ 2.อายุ 3.ระดับการศึกษา 4. อาชีพ 5. รายได้

4.2 วิเคราะห์ผลการวิจัย

4.2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความถี่และร้อยละ โดยนำเสนอข้อมูลดังปรากฏผลในตารางที่ 3

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและค่าร้อยละตามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (n)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	166	41.71
หญิง	231	58.29

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (n)	ร้อยละ
อายุ		
20 -39 ปี	84	21.11
40-59 ปี	180	54.23
60-80 ปี	118	29.65
80 ปี ขึ้นไป	16	4.03
ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าประถมศึกษา	54	13.57
ประถมศึกษา	124	31.16
มัธยม	131	32.92
อนุปริญญา	41	10.31
ปริญญาตรี	42	10.56
สูงกว่าปริญญาตรี	6	1.51
อาชีพ		
ข้าราชการ	14	3.52
ค้าขายธุรกิจส่วนตัว	141	35.43
รับจ้าง	157	39.45
พนักงานบริษัทห้างร้าน	41	10.31
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	30	7.54
อื่นๆ	15	3.77
รายได้		
ต่ำกว่า 10,000 บาท/เดือน	121	30.41
10,000 - 20,000 บาท/เดือน	98	24.63
20,000 - 30,000 บาท/เดือน	134	33.67
30,000 - 40,000 บาท/เดือน	26	6.54
มากกว่า 50,000 บาท/เดือน	19	4.78

จากตารางที่ 4.1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม คือ ประชาชนทั่วไปที่อาศัยในพื้นที่อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยจำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล ดังนี้

เพศ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชายจำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 41.71 เป็นเพศหญิง จำนวน 231 คน คิดเป็นร้อยละ 58.29

อายุ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 40 - 59 ปี จำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 45.23 รองลงมาอายุระหว่าง 60-80 ปี จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 29.65 อายุระหว่าง 20 - 39 ปี จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 21.11 และมีอายุ 80 ปีขึ้นไป จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.03

ระดับการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม มีระดับการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษา จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 32.92 ระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษา จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 31.16 ระดับการศึกษาต่ำกว่าประถมศึกษา จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 13.57 ระดับการศึกษา ระดับอนุปริญญา จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 10.31 ระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 42 คน คนคิดเป็น ร้อยละ 10.56 ระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.51

อาชีพ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีอาชีพรับจ้างจำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 39.45 มีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 35.43 มีอาชีพพนักงานบริษัทห้างร้าน จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 10.31 ไม่ได้ประกอบอาชีพ จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 7.54 ประกอบอาชีพอื่นๆ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.77 ประกอบอาชีพรับราชการ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.51

รายได้ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีรายได้ ระหว่าง 20,000 - 30,000 บาทต่อเดือน จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 33.67 ผู้มีรายได้ ต่ำกว่า 10,000 บาทต่อเดือน จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 30.40 ผู้มีรายได้ระหว่าง 10,000 - 20,000 บาทต่อเดือน จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 24.63 ผู้มีรายได้ระหว่าง 30,000 - 4,000 บาทต่อเดือน จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 6.54 ผู้มีรายได้มากกว่า 50,000 บาทต่อเดือน จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 4.78

4.2.2 ความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดไปสู่การปฏิบัติในพื้นที่อำเภอกุยบุรี ประกอบด้วย

4.2.2.1 การสร้างพลังสังคมพลังชุมชนในพื้นที่

4.2.2.2 การแก้ไขปัญหาผู้เสพผู้ติด

4.2.2.3 การสร้างภูมิคุ้มกันและการป้องกัน

4.2.2.4 การปราบปรามและบังคับใช้กฎหมาย

4.2.2.5 ด้านการลดลงของความรุนแรงของปัญหา

4.2.2.6 ด้านการสร้างความยั่งยืนในการแก้ไขปัญหา

รายละเอียดดังตารางที่ 4.2 ถึง 4.14

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดไปสู่การปฏิบัติ ในพื้นที่อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านการสร้างพลังสังคมพลังชุมชนในพื้นที่

(n =398)

การสร้างพลังสังคมพลังชุมชนในพื้นที่	$\overline{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับ
1. การใช้มาตรการทางสังคม เช่น กฎกติกาหมู่บ้าน เพื่อนำมาป้องกันการเสพยาเสพติด	4.16	0.67	มาก	1
2. การประชาคมหมู่บ้านเพื่อตรวจสอบผู้มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด	4.09	0.75	มาก	3
3. การปลูกจิตสำนึกให้แก่คนในชุมชนไม่ให้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด	4.10	0.74	มาก	2
รวม	**4.12**	**0.72**	**มาก**	

จากตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ไปสู่การปฏิบัติในพื้นที่อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านการสร้างพลังสังคมพลังชุมชนในพื้นที่ พบว่า

ความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ไปสู่การปฏิบัติ ในพื้นที่อำเภอกุยบุรี ด้านการสร้างพลังสังคมพลังชุมชนในพื้นที่ โดยรวมความสำเร็จอยู่ในระดับมาก (= 4.21, S.D.= 0.72) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่ามีความสำเร็จอยู่ในระดับมาก คือ การใช้มาตรการทางสังคม เช่น กฎกติกาหมู่บ้าน เพื่อนำมาป้องกันการเสพยาเสพติด (= 4.16, S.D.= 0.67) รองลงมาคือ การปลูกจิตสำนึกให้แก่คนในชุมชนไม่ให้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด (= 4.10, S.D.= 0.74) และ การประชาคมหมู่บ้านเพื่อตรวจสอบผู้มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด (= 4.09, S.D.= 0.75) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ไปสู่การปฏิบัติ ในพื้นที่อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านการแก้ไขปัญหาผู้เสพผู้ติด

(n =398)

การแก้ไขปัญหาผู้เสพผู้ติด	$\overline{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับ
4.กระบวนการนำผู้เสพผู้ติดยาเสพติดเข้ารับการบำบัด	4.03	0.77	มาก	3
5.การปลูกจิตสำนึกให้แก่คนในชุมชนไม่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด	4.07	0.71	มาก	2
6. การประชาคมหมู่บ้าน เพื่อตรวจสอบผู้มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด	4.17	0.71	มาก	1
รวม	4.09	0.74	มาก	

จากตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ไปสู่การปฏิบัติ ในพื้นที่อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านการแก้ไขปัญหาผู้เสพผู้ติด พบว่า

กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดไปสู่การปฏิบัติ ในพื้นที่อำเภอกุยบุรี ด้านการแก้ไขปัญหาผู้เสพผู้ติด โดยรวมมีความสำเร็จอยู่ในระดับมาก (= 4.09, S.D.= 0.74 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าความสำเร็จในระดับมาก คือ การประชาคมหมู่บ้านเพื่อตรวจสอบผู้มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด (= 4.17, S.D.= 0.71) รองลงมาคือ การปลูกจิตสำนึกให้แก่คนในชุมชนไม่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด(= 4.07, S.D.= 0.71) และ กระบวนการนำผู้เสพผู้ติดยาเสพติดเข้ารับการบำบัด (= 4.03, S.D.= 0.77) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ไปสู่การปฏิบัติ ในพื้นที่อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านการสร้างภูมิคุ้มกันและการป้องกัน

(n =398)

การสร้างภูมิคุ้มกันและการป้องกัน	$\overline{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับ
7. การประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข่าวสารความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดด้วยวิธีการต่างๆ เช่น การประกาศเสียงตามสายการประชุมชี้แจงชาวบ้าน	4.19	0.69	มาก	3
8. การส่งเสริมรายได้อาชีพเสริมให้แก่คนในชุมชนไม่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด	4.28	**0.75**	มากที่สุด	1
9. การจัดกิจกรรมเพื่อเป็นการป้องกันยาเสพติด เช่น การแข่งขันกีฬา กิจกรรมทางศาสนา ชุมชน ไม่ให้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด	4.27	**0.66**	มากที่สุด	2
รวม	4.25	**0.70**	มากที่สุด	

จากตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ไปสู่การปฏิบัติ ในพื้นที่อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านการสร้างภูมิคุ้มกันและการป้องกัน พบว่า

ความคิดเห็นที่มีต่อความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ไปสู่การปฏิบัติ ในพื้นที่อำเภอกุยบุรี ด้านการสร้างภูมิคุ้มกันและการป้องกัน โดยรวมมีประสิทธิผลอยู่ในระดับมากที่สุด (= 4.25, S.D.= 0.70) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าความสำเร็จอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ การส่งเสริมรายได้อาชีพเสริมให้แก่คนในชุมชนเกี่ยวข้องกับยาเสพติด(= 4.28, S.D.= 0.75) รองลงมา คือ การจัดกิจกรรมเพื่อเป็นการป้องกันยาเสพติด เช่น การแข่งขันกีฬากิจกรรมทางศาสนา ชุมชน ไม่ให้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด (= 4.27, S.D.= 0.66) ถัดมาความสำเร็จอยู่ในระดับมาก คือ การประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข่าวสารความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดด้วยวิธีการต่างๆ เช่นการประกาศเสียงตามสาย การประชุมชี้แจงชาวบ้าน (= 4.19, S.D.= 0.69) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดไปสู่การปฏิบัติ ในพื้นที่อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านการปราบปรามและบังคับใช้กฎหมาย

(n =398)

การปราบปรามและบังคับใช้กฎหมาย	$\overline{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับ
10. การค้นหาและจับกุมดำเนินคดีแก่ผู้ค้ายาเสพติด	4.12	0.73	มาก	2
11. การกำจัดแหล่งมั่วสุมในชุมชน	**4.07**	**0.79**	มาก	3
12. การตั้งจุดตรวจจุดสกัดเพื่อปราบปรามและค้นหาผู้เสพดำเนินคดี	**4.20**	**0.77**	มาก	1
รวม	4.13	0.76	มาก	

จากตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดไปสู่การปฏิบัติ ในพื้นที่อำเภอกุยบุรี ด้านการปราบปรามและบังคับใช้กฎหมาย พบว่า

ความคิดเห็นที่มีต่อความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ไปสู่การปฏิบัติ ในพื้นที่อำเภอกุยบุรี ด้านการปราบปรามและบังคับใช้กฎหมาย โดยรวมมีประสิทธิผลอยู่ในระดับมาก (= 4.13, S.D.= 0.76) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่ามีความสำเร็จอยู่ในระดับมาก ได้แก่ การตั้งจุดตรวจจุดสกัดเพื่อปราบปรามและค้นหาผู้เสพดำเนินคดี (= 4.20, S.D.= 0.77) รองลงมาคือการค้นหาและจับกุมดำเนินคดีแก่ผู้ค้ายาเสพติด (= 4.12, S.D.= 0.73) และข้อสุดท้ายคือการการกำจัดแหล่งมั่วสุมในชุมชน (= 4.07, S.D.= 0.79) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดไปสู่การปฏิบัติในพื้นที่อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านการลดลงของความรุนแรงของปัญหา

(n = 398)

ด้านการลดลงของความรุนแรงของปัญหา	$\overline{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับ
13. ผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติดลดลง	4.20	0.74	มาก	1
14. คดีเกี่ยวกับยาเสพติดลดลง	4.18	0.67	มาก	3
15. ปัญหาอาชญากรรมการลักขโมยลดลง	4.19	0.66	มาก	2
รวม	**4.18**	**0.69**	มาก	

จากตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดไปสู่การปฏิบัติ ในพื้นที่อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านการลดลงของความรุนแรงของปัญหา พบว่า

ความคิดเห็นที่มีต่อความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดไปสู่การปฏิบัติในพื้นที่อำเภอกุยบุรี ด้านการลดลงของความรุนแรงของปัญหา

โดยรวมมีความสำเร็จอยู่ในระดับมาก (= 4.18, S.D.= 0.69) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่ามีความสำเร็จอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติดลดลง (= 4.20, S.D.= .0.74) รองลงมา คือ ปัญหาอาชญากรรมการลักขโมยลดลง (= 4.19, S.D.= 0.66) และคดีเกี่ยวกับยาเสพติดลดลง (= 4.18, S.D.= 0.67) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดไปสู่การปฏิบัติ ในพื้นที่อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านการสร้างความยั่งยืนในการแก้ไขปัญหา

(n = 398)

ด้านการสร้างความยั่งยืนในการแก้ไขปัญหา	$\overline{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับ
16. การสร้างชุมชนหมู่บ้านเพื่อเอาชนะยาเสพติด	4.17	0.72	มาก	2
17. ประชาชนมีงานทำมีรายได้	4.17	0.67	มาก	2
18. ทุกภาคส่วนในสังคมร่วมมือกันป้องกันปัญหายาเสพติด	4.22	0.66	มากที่สุด	1
รวม	4.19	0.70	มาก	

จากตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดไปสู่การปฏิบัติ ในพื้นที่อำเภอกุยบุรี ด้านด้านการสร้างความยั่งยืนในการแก้ไขปัญหา พบว่า ความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ไปสู่การปฏิบัติ ในพื้นที่อำเภอกุยบุรี ด้านด้านการสร้างความยั่งยืนในการแก้ไขปัญหา.โดยรวมมีความสำเร็จอยู่ในระดับมาก (= 4.19, S.D.= 0.70) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าความสำเร็จอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ทุกภาคส่วนในสังคมร่วมมือกันป้องกันปัญหายาเสพติด (= 4.22, S.D.= .0.74) ความสำเร็จอยู่ในระดับมากได้แก่ การสร้างชุมชนหมู่บ้านเพื่อเอาชนะยาเสพ (= 4.17, S.D.= 0.72) ประชาชนมีงานทำมีรายได้ (= 4.17, S.D.= 0.65) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดไปสู่การปฏิบัติ ในพื้นที่อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวม

(n = 398)

รายการ	$\overline{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับ
1. การสร้างพลังสังคมพลังชุมชนในพื้นที่	4.12	0.72	มาก	5
2. การแก้ไขปัญหาผู้เสพผู้ติด	4.09	0.74	มาก	6
3. การสร้างภูมิคุ้มกันและการป้องกัน	4.25	0.70	มากที่สุด	1
4. การปราบปรามและบังคับใช้กฎหมาย	4.13	0.76	มาก	4
5. ด้านการลดลงของความรุนแรงของปัญหา	4.18	0.69	มาก	3
6. ด้านการสร้างความยั่งยืนในการแก้ไขปัญหา	4.19	0.70	มาก	2
รวม	**4.17**	**0.71**	มาก	

จากตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดไปสู่การปฏิบัติ ในพื้นที่อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวม พบว่า

ความคิดเห็นที่มีต่อความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ไปสู่การปฏิบัติในพื้นที่อำเภอกุยบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (= 4.17, S.D.= 0.71) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าความสำเร็จอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ การสร้างภูมิคุ้มกันและการป้องกัน (= 4.25, S.D.= 0.70) รองลงมา คือ ด้านการสร้างความยั่งยืนในการแก้ไขปัญหา (= 4.19, S.D.= 0.70) ถัดมา คือ ด้านการลดลงของความรุนแรงของปัญหา (= 4.18, S.D.= 0.69) ด้านการปราบปรามและบังคับใช้กฎหมาย (= 4.13, S.D.= 0.76) ด้านการสร้างพลังสังคมพลังชุมชนในพื้นที่ (= 4.12, S.D.= 0.72) และ ด้านการแก้ไขปัญหาผู้เสพผู้ติด (= 2.77, S.D.= 1.003) ตามลำดับ

4.3 ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดไปสู่การปฏิบัติ ในพื้นที่อำเภอกุยบุรี ไม่มีความแตกต่างกัน เมื่อจำแนกตามลักษณะประชากร

สมมติฐานย่อยที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศ ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดไปสู่การปฏิบัติ ในพื้นที่อำเภอกุยบุรี ไม่แตกต่างกัน

Ho: กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศต่างกัน มีความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดไปสู่การปฏิบัติ ในพื้นที่อำเภอกุยบุรี ไม่ตกต่างกัน

H1: กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศต่างกัน มีความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดไปสู่การปฏิบัติ ในพื้นที่อำเภอกุยบุรี แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.9 เปรียบเทียบความแปรปรวนของความคิดเห็นต่อ ความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ไปสู่การปฏิบัติ ในพื้นที่อำเภอกุยบุรี จำแนก ตามเพศ

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
									95% Confidence Interval of the Difference	
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	Lower	Upper
tv	Equal variances assumed	.308	.579	-.669	395	.504	-.02439	.03648	-.09610	.04733
	Equal variances not assumed			-.667	352.373	.505	-.02439	.03657	-.09631	.04754

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.9 เปรียบเทียบความแปรปรวนของความคิดเห็นต่อ ความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดไปสู่การปฏิบัติ ในพื้นที่อำเภอกุยบุรี จำแนกตามเพศโดยรวม พบว่า มีค่า F = .308 และค่า Sig. = .579 ซึ่งแสดงว่ามีค่ามากกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน H0 และปฏิเสธสมมติฐาน H1 ว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ไปสู่การปฏิบัติ ในพื้นที่อำเภอกุยบุรีไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 2 กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดไปสู่การปฏิบัติ ในพื้นที่อำเภอกุยบุรี ไม่แตกต่างกัน

Ho: กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกัน มีความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดไปสู่การปฏิบัติ ในพื้นที่อำเภอกุยบุรี ไม่ตกต่างกัน

H1: กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกัน มีความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดไปสู่การปฏิบัติ ในพื้นที่อำเภอกุยบุรี แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.10 เปรียบเทียบความแปรปรวนของความคิดเห็นต่อ ความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดไปสู่การปฏิบัติ ในพื้นที่อำเภอกุยบุรี จำแนก ตามอายุ

			Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	(Combined)		.764	4	.191	1.497	.202
	Linear Term	Unweighted	.345	1	.345	2.703	.101
		Weighted	.102	1	.102	.799	.372
		Deviation	.662	3	.221	1.729	.160
Within Groups			50.177	393	.128		
Total			50.941	397			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.10 เปรียบเทียบความแปรปรวนของความคิดเห็นต่อ ความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดไปสู่การปฏิบัติ ในพื้นที่อำเภอกุยบุรี จำแนกตามอายุ โดยรวม พบว่า มีค่า F = 1.497 และค่า Sig. = .202 ซึ่งแสดงว่ามีค่ามากกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน H0 และปฏิเสธสมมติฐาน H1 ว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อ ความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดไปสู่การปฏิบัติ ในพื้นที่อำเภอกุยบุรี ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยที่ 3 กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษา ต่างกันมีความคิดเห็นต่อ ความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดไปสู่การปฏิบัติ ในพื้นที่อำเภอกุยบุรี ไม่แตกต่างกัน

Ho: กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อ ความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดไปสู่การปฏิบัติ ในพื้นที่อำเภอกุยบุรี ไม่แตกต่างกัน

H1: กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อ ความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดไปสู่การปฏิบัติ ในพื้นที่อำเภอกุยบุรี แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.11 เปรียบเทียบความแปรปรวนของความคิดเห็นที่มีความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดไปสู่การปฏิบัติ ในพื้นที่อำเภอกุยบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา

			Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	(Combined)		.286	5	.057	.442	.819
	Linear Term	Unweighted	.001	1	.001	.004	.948
		Weighted	.066	1	.066	.511	.475
		Deviation	.220	4	.055	.425	.791
	Within Groups		50.656	392	.129		
	Total		50.941	397			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.11 เปรียบเทียบความแปรปรวนของความคิดเห็นที่มีต่อความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดไปสู่การปฏิบัติ ในพื้นที่อำเภอกุยบุรี ด้านระดับการศึกษา โดยรวม พบว่า มีค่า F = .442 และค่า Sig. = .819 ซึ่งแสดงว่ามีค่ามากกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน H0 และปฏิเสธสมมติฐาน H1 สรุปว่า กลุ่มตัวอย่างที่มี ระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดไปสู่การปฏิบัติ ในพื้นที่อำเภอกุยบุรีไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 4 กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพต่างกันมีความคิดเห็นต่อ ความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดไปสู่การปฏิบัติ ในพื้นที่อำเภอกุยบุรี ไม่แตกต่างกัน

Ho: กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพต่างกันมีความคิดเห็นต่อ ความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดไปสู่การปฏิบัติ ในพื้นที่อำเภอกุยบุรี ไม่แตกต่างกัน

H1: กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพต่างกันมีความคิดเห็นต่อ ความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดไปสู่การปฏิบัติ ในพื้นที่อำเภอกุยบุรี แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.12 เปรียบเทียบความแปรปรวนของความคิดเห็นต่อความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดไปสู่การปฏิบัติ ในพื้นที่อำเภอกุยบุรี จำแนกตามอาชีพ

			Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	(Combined)		.598	5	.120	.932	.460
	Linear Term	Unweighted	.120	1	.120	.935	.334
		Weighted	.019	1	.019	.150	.699
		Deviation	.579	4	.145	1.127	.343
Within Groups			50.343	392	.128		
Total			50.941	397			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.12 เปรียบเทียบความแปรปรวนของความคิดเห็นที่มีต่อความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดไปสู่การปฏิบัติ ในพื้นที่อำเภอกุยบุรี ด้านอาชีพ โดยรวม พบว่า มีค่า F = .932 และค่า Sig. = ..460 ซึ่งแสดงว่ามีค่ามากกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน H0 และปฏิเสธสมมติฐาน H1 สรุปว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพต่างกันมีความคิดเห็นต่อความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ไปสู่การปฏิบัติ ในพื้นที่อำเภอกุยบุรีไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 5 กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่างกันมีความคิดเห็นต่อ ความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดไปสู่การปฏิบัติ ในพื้นที่อำเภอกุยบุรี ไม่แตกต่างกัน

Ho: กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่างกันมีความคิดเห็นต่อ ความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดไปสู่การปฏิบัติ ในพื้นที่อำเภอกุยบุรี ไม่แตกต่างกัน

H1: กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่างกันมีความคิดเห็นต่อ ความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดไปสู่การปฏิบัติ ในพื้นที่อำเภอกุยบุรี แตกต่างกัน”

ตารางที่ 4.13 เปรียบเทียบความแปรปรวนของความคิดเห็นต่อความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดไปสู่การปฏิบัติ ในพื้นที่อำเภอกุยบุรี จำแนกตามรายได้

			Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	(Combined)		.403	4	.101	.783	.537
	Linear Term	Unweighted	.139	1	.139	1.080	.299
		Weighted	.347	1	.347	2.697	.101
		Deviation	.056	3	.019	.145	.933
Within Groups			50.538	393	.129		
Total			50.941	397			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.13 เปรียบเทียบความแปรปรวนความคิดเห็นที่มีต่อความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ไปสู่การปฏิบัติ ในพื้นที่อำเภอกุยบุรี ด้านรายได้โดยรวม พบว่า มีค่า F =

.783 และค่า Sig. = .537 ซึ่งแสดงว่ามีค่ามากกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน H0 และปฏิเสธสมมติฐาน H1 ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพต่างกันมีความคิดเห็นต่อความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดไปสู่การปฏิบัติ ในพื้นที่อำเภอกุยบุรี ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 4.14 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่างกันมีความคิดเห็นต่อ ความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ไปสู่การปฏิบัติ ในพื้นที่อำเภอกุยบุรี ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐาน (Ho)	ผลลัพธ์การทดสอบ	ยอมรับ	ปฏิเสธ
กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศ ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ไปสู่การปฏิบัติในพื้นที่อำเภอกุยบุรี ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน	/	
กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ไปสู่การปฏิบัติในพื้นที่อำเภอกุยบุรี ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน	/	
กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษา ต่างกันมีความคิดเห็นต่อ ความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ไปสู่การปฏิบัติ ในพื้นที่อำเภอกุยบุรี ไม่แตกต่างกัน”	ไม่แตกต่างกัน	/	
กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพต่างกันมีความคิดเห็นต่อ ความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ไปสู่การปฏิบัติในพื้นที่อำเภอกุยบุรี ไม่แตกต่างกัน”	ไม่แตกต่างกัน	/	
กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่างกันมีความคิดเห็นต่อ ความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ไปสู่การปฏิบัติในพื้นที่อำเภอกุยบุรี ไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน	/	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 5
สรุปและอภิปรายผลการวิธีวิจัย

การศึกษาเรื่อง“ความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดไปสู่การปฏิบัติ ในพื้นที่อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์” ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่รวบรวมได้จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 398 ชุดมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS การวิเคราะห์ข้อมูลทางสังคมศาสตร์ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีรายละเอียดดังต่อไปนี้โดยมีวัตถุประสงค์จากการศึกษาดังนี้

1. เพื่อศึกษาความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่อำเภอกุยบุรี

2. เพื่อเปรียบเทียบความสำเร็จของการดำเนินการด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่อำเภอกุยบุรี จากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง

ทั้งนี้จากการศึกษาครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดไปสู่การปฏิบัติ ในพื้นที่อำเภอกุยบุรี ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผลการศึกษามีดังนี้

5.1 ผลการศึกษาเชิงพรรณนา

5.2 วิเคราะห์ผลการวิจัย

5.3 การอภิปรายผล

5.4 ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการศึกษาเชิงพรรณนา

ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ประกอบด้วย 1. เพศ 2.อายุ 3.ระดับการศึกษา 4. อาชีพ 5. รายได้

5.2 สรุปผลการวิจัย

5.2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความถี่และร้อยละ โดยนำเสนอข้อมูลดังปรากฏผลจากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม คือ ประชาชนทั่วไปอายุตั้งแต่ยี่สิบปีขึ้นไปที่อาศัยอยู่ในพื้นที่อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยจำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล ดังนี้

เพศ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชาย จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 41.71 เพศหญิง จำนวน 231 คน คิดเป็นร้อยละ 58.29 อายุ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 40-59 ปี

จำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 54.23 รองลงมา อายุระหว่าง 60-80 ปี จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 29.65 อายุระหว่าง 20 -39 ปี จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 21.11 และมีอายุ 80 ขึ้นไป จำนวน 4.03 คน คิดเป็นร้อยละ 4.7 ตามลำดับ

ระดับการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีการศึกษาระดับมัธยม จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 32.92 รองลงมา คือ ระดับประถมศึกษา จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 31.16 ระดับต่ำกว่าประถมศึกษาจำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 13.57 ระดับปริญญาตรีจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 10.56 ระดับอนุปริญญาจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 10.31 และสูงกว่าปริญญาตรีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.51 ตามลำดับ

อาชีพ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีอาชีพรับจ้าง จำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 39.45 รองลงมาคือ ค้าขายธุรกิจส่วนตัว จำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 35.43 อาชีพพนักงานบริษัทห้างร้าน จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ10.31 ไม่ได้ประกอบอาชีพ จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 7.54 อื่นๆ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.77 และ เป็นข้าราชการจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.52 ตามลำดับ

รายได้ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีรายได้ ระหว่าง 20,000 - 30,000 บาทต่อเดือน จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 33.67 ผู้มีรายได้ ต่ำกว่า 10,000 บาทต่อเดือน จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 30.40 ผู้มีรายได้ระหว่าง 10,000 - 20,000 บาทต่อเดือน จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 24.63 ผู้มีรายได้ระหว่าง 30,000 - 4,000 บาทต่อเดือน จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 6.54 ผู้มีรายได้มากกว่า 50,000 บาทต่อเดือน จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 4.78

5.2.2 ผลการวิเคราะห์ความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดไปสู่การปฏิบัติในพื้นที่อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านต่างๆ ประกอบด้วย

5.2.2.1 การสร้างพลังสังคมพลังชุมชนในพื้นที่

5.2.2.2 การแก้ไขปัญหาผู้เสพผู้ติด

5.2.2.3 การสร้างภูมิคุ้มกันและการป้องกัน

5.2.2.4 การปราบปรามและบังคับใช้กฎหมาย

5.2.2.5 ด้านการลดลงของความรุนแรงของปัญหา

5.2.2.6 ด้านการสร้างความยั่งยืนในการแก้ไขปัญหา

ผลสรุปความคิดเห็นที่มีต่อความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ไปสู่การปฏิบัติ ในพื้นที่อำเภอกุยบุรีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (= 4.17, S.D.= 0.71) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าความสำเร็จอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ การสร้างภูมิคุ้มกันและการป้องกัน (= 4.25, S.D.= 0.70) รองลงมาคือ ด้านการสร้างความยั่งยืนในการแก้ไขปัญหา(= 4.19, S.D.= 0.70) ถัดมา คือ ด้านการลดลงของความรุนแรงของปัญหา (= 4.18, S.D.= 0.69) ด้านการ

ปราบปรามและบังคับใช้กฎหมาย (= 4.13, S.D.= 0.76) ด้านการสร้างพลังสังคมพลังชุมชนในพื้นที่ (= 4.12, S.D.= 0.72) และ ด้านการแก้ไขปัญหาผู้เสพผู้ติด (= 2.77, S.D.= 1.003) ตามลำดับ

5.3 การอภิปรายผล

จากสรุปการวิจัยทำให้พบว่า ความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดไปสู่การปฏิบัติในพื้นที่อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีระดับความสำเร็จในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ไม่ว่าจะเป็นความสำเร็จด้านการสร้างพลังสังคมและพลังชุมชนในพื้น ที่ด้านการแก้ไขปัญหาผู้เสพผู้ติด ด้านการสร้างภูมิคุ้มกันและการป้องกัน ด้านการปราบปรามการบังคับใช้กฎหมาย ด้านการลดลงของความรุนแรงของปัญหา ด้านการสร้างความยั่งยืนของการแก้ไขปัญหา ทั้งนี้ผลการวิจัยยังพบว่า ระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดไปสู่การปฏิบัติในพื้นที่อำเภอกุยบุรี ด้านการสร้างภูมิคุ้มกันและการป้องกัน มีระดับความสำเร็จมากที่สุด

ซึ่งจากการศึกษา ความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดไปสู่การปฏิบัติในพื้นที่อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ นี้มีประเด็นที่พบจากการศึกษา ซึ่งผู้วิจัยได้นำมาอภิปรายโดยใช้หลักแนวคิดเกี่ยวกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ ของวรเดช จันทรศร เป็นแนวทางหลักในการอภิปรายผล รวมถึงการใช้ตัวแบบแนวคิดต่างๆ ที่มีรายละเอียดดังกล่าวในบทที่ 2 ซึ่งกล่าวถึงแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เป็นอีกแนวทางหนึ่งที่ใช้อภิปรายผลของการศึกษาวิจัย ซึ่งนำมาอภิปรายผลได้ ดังนี้ ด้านการสร้างภูมิคุ้มกันและการป้องกัน นั้น จากการสรุปผล พบว่ามีระดับความสำเร็จ มากที่สุด ผู้วิจัยจึงได้นำประเด็นนี้มาอภิปราย ซึ่งก็สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด พ.ศ. 2561 และภารกิจการขับเคลื่อนงานด้านการป้องกันยาเสพติดของกระทรวงมหาดไทย พ.ศ. 2561 ที่เน้นมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยเฉพาะด้านการปราบปรามอย่างจริงจังและการสร้างภูมิคุ้มกันที่เข้มแข็งให้กับชุมชนสังคม โดยเฉพาะชุมชนนั้น ในมาตรการแก้ไขปัญหายาเสพติด 9 ขั้นตอนของรัฐบาล ในขั้นตอนที่ 9 ที่ว่าด้วยเรื่องการรักษาชุมชน เข้มแข็งนั้น ได้กล่าวไว้ว่า เป้าหมายสูงสุดของการสร้างชุมชนเข้มแข็งเพื่อแก้ไขปัญหายาเสพติดไม่ได้อยู่ที่การทำให้ชุมชนปลอดยาเสพ ติดอย่างรวดเร็วหากแต่เป็นการทำให้ชุมชนปลอดยาเสพติดอย่างยั่งยืน ดังนั้นบทบาทของคณะกรรมการชุมชนเข้มแข็งจึงต้องเป็นแกนนำ ในการระดมความร่วมมือร่วมใจของทุกคนในชุมชนเพื่อช่วยกันสอดส่องเฝ้าระวัง ป้องกันไม่ให้ยาเสพติดหวนกลับมาอีกโดยการประชุมประชาคมเพื่อรับรองครัวเรือนปลอดภัยยาเสพติดเป็นประจำทุกเดือนรวมทั้งต้องช่วยกันแก้ไขปัญหาและพัฒนาชุมชนในด้านต่างๆ ซึ่งถือเป็นภูมิคุ้มกันยาเสพติดระยะยาวและเป็นการรักษาสถานะชุมชนเข้มแข็งอย่างยั่งยืน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับการศึกษาของ

ลักษณี ทันวัน (2554) ที่ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี ผลการศึกษาวิจัยพบว่า การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด จะไม่ใช้มาตรการแนวทางใดแนวทางหนึ่งได้อย่างเดียว แต่จะต้องบูรณาการ สร้างความเข้มแข็ง โดยอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐและเอกชน แต่จะมีการปรับเปลี่ยนไปตามแต่ละ สภาพแวดล้อมของชุมชนนั้นๆ ว่ามี

ปัญหาในส่วนใด จุดไหนเป็นพิเศษ แต่ในพื้นที่จะมีความเข้มแข็งของชุมชน เป็นหลัก จึงได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดี โดยการรวมกลุ่มกันเองและจากการปฏิบัติตามคำสั่ง ทางชุมชนจะมี การทำงานเชิงรุกร่วมกันกับหน่วยงานของสาธารณสุข ตำรวจ ทหาร และชาวบ้าน ไม่สามารถเจาะจงได้ว่านำเอาโครงการใดมาใช้เป็นหลัก แต่จะยึดเอาทุกโครงการมาปรับใช้เข้ากับชุมชนและตามยุคสมัย โดยให้ยึดครอบครัว เป็นรากฐานสำคัญที่จะช่วยลดความเสี่ยงของกลุ่มเยาวชนกลุ่มใหม่ ๆ ส่วนปัญหาที่เกิดขึ้นในโรงเรียนต้องอาศัย การดำเนินการเชิงรุกคือ อาศัยผู้มีอำนาจหน้าที่ในแต่ละพื้นที่ แต่ละด้านเข้ามาร่วมมือกัน เช่น ตำรวจ ทหาร ผู้นำชุมชน กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ร่วมทั้งตัวผู้ปกครองเองและบุคคลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องด้วย เพื่อให้ การปฏิบัติงานเชิงรุกมีผลการปฏิบัติงานที่มีคุณภาพมากที่สุด โดยการใช้โครงการต่าง ๆ ของรัฐนำร่อง

ซึ่งทั้งหมดทั้งมวลนั่นก็คือการสร้างพลังความเข้มแข็งของสังคมเพื่อการป้องกันหรือการสร้างภูมิคุ้มกันจากภายในสังคมเพราะหากสังคมมีความเข้มแข็งแล้วปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดก็จะลดลงตามลำดับ

5.4 ข้อเสนอแนะ

5.4.1 ข้อเสนอแนะทางนโยบาย

5.4.1.1 ให้ทุกหมู่บ้านตำบล จัดกิจกรรมทางบวกให้มากขึ้นกว่าที่มีมาแต่เดิมเพื่อเปิดทางเลือกให้กับเยาวชน หรือประชาชนทั่วไป สามารถทำกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ โดยขอความร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

1) ลานกีฬา อาศัยสถานที่เหมาะสมจัดลานกีฬาให้มากยิ่งขึ้น รวมทั้งจัดการแข่งขันกีฬา เช่น ฟุตบอล ฟุตซอล แบตมินตัน ตะกร้อ การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพเป็นประจำและต่อเนื่อง มีการจัดการแข่งขันและประกวดในโอกาสต่างๆ

2) ลานดนตรี เป็นที่แสดงออกในด้านดนตรีของเยาวชนโดยจัดให้มีการสอนดนตรี การประกวด การแสดงอย่างต่อเนื่อง

3) ลานกิจกรรมสร้างสรรค์ของเยาวชน เป็นเวทีที่ให้เยาวชนได้แสดงออกถึงความสามารถความฝันของตนเองในกิจกรรมต่างๆ เช่น การประกวด การฝึกสอน การแสดงผลงานในทางด้านศิลปะ เป็นต้น

4) ห้องสมุด จัดให้มีห้องสมุดของชุมชนในพื้นที่ ส่งเสริมกิจกรรมห้องสมุดกระตุ้นการอ่านของเยาวชน พัฒนาห้องสมุดให้ทันสมัยเป็นแรงดึงดูดของเยาวชน

5) ศูนย์เยาวชน เพื่อเป็นจุดประสานงานของเยาวชนหรือคนทั่วไป และเป็นที่ให้เยาวชนหรือคนทั่วไปแสดงกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกัน

6) กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์จัดให้เยาวชนรวมกลุ่มบำเพ็ญประโยชน์ต่าง ๆ เช่น การออกค่ายอาสาพัฒนา ช่วยเหลือประชาชน ช่วยเหลือสงเคราะห์สัตว์ เป็นต้น

7) กิจกรรมประกวดต่าง ๆ เช่น การประกวดผลงานทางเทคโนโลยี วิทยาศาสตร์ คอมพิวเตอร์ เครื่องยนต์ สิ่งประดิษฐ์เพื่อพัฒนาความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

8) กิจกรรมการฝึกอาชีพหารายได้เสริม เช่น งานประดิษฐ์ของใช้ในชีวิตประจำวัน เครื่องประดับ ถนอมอาหาร ส่งเสริมการจัดตั้งกลุ่มหรือชมรมอาชีพ ของเด็กและเยาวชน เป็นต้น

5.4.1.2 รณรงค์ประชาสัมพันธ์สร้างการมีส่วนร่วมของสังคมในกิจกรรมการจัดระเบียบสังคมแบบบูรณาการเพื่อชุมชนและสังคมช่วยกันเอาใส่เอาใจใส่ ดูแลปัญหาของคนในสังคม โดยใช้ช่องทางสื่อสารวิทยุ วิทยุชุมชน หอกระจายเสียงชุมชน/หมู่บ้าน โทรทัศน์ สื่อสิ่งพิมพ์ โปสเตอร์ แผ่นพับ เพื่อรณรงค์ ให้ความรู้ แจ้งผลงาน รวมทั้งใช้เป็นช่องทางในการแจ้งข่าวของประชาชนด้านการสร้างพลังทางสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการลดปัจจัยลบ

5.4.1.3 ส่งเสริมบทบาทองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ ให้มีบทบาทในการสนับสนุนกิจกรรมต้านยาเสพติดเพิ่มขึ้น โดยให้ความสำคัญกับกิจกรรมป้องกันยาเสพติด การจัดกิจกรรมทางเลือกให้กับเยาวชน การสนับสนุนงบประมาณและทรัพยากรให้กับผู้เคยมีพฤติการณ์ด้านยาเสพติด ทั้งที่เป็นผู้ผ่านการบำบัด ผู้ผ่านกระบวนการทางกฎหมาย รวมทั้งเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับกลไกประสานงานด้านยาเสพติดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการป้องกันยาเสพติดในตำบล หมู่บ้าน

5.4.1.4 จัดประชุมประชาคมหมู่บ้าน โดยให้มีการจัดทีมวิทยากร ของหมู่บ้าน ตำบลหรือกลไกอื่นที่ปฏิบัติงานในหมู่บ้านชุมชนเข้าประชุมประชาคมหมู่บ้านเพื่อกำหนดเป็นเป้าหมาย เพื่อสำรวจตรวจสอบพฤติการณ์ด้านยาเสพติด ทั้งค้าและเสพ ด้วยกระบวนการการประชาคมในชุมชน เป็นการคัดกรองปัญหายาเสพติดในหมู่บ้านชุมชนก่อน

5.4.2 ข้อเสนอแนะเชิงการบริหาร

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีหลายหน่วยงานได้แก่ ฝ่ายปกครองอำเภอกุยบุรี สถานีตำรวจภูธรกุยบุรี องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ กำนันผู้ใหญ่บ้าน หน่วยงานพัฒนาชุมชนอำเภอ นอกจากนี้ยังมีหน่วยงานที่ช่วยส่งเสริมด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ในระดับจังหวัด อันได้แก่ จัดหางานจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ หน่วยงานด้านยุติธรรมในจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งสามารถจำแนกอำนาจหน้าที่ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างกว้างๆ ของแต่ละหน่วยงานออกเป็น 3 ด้าน ด้วยกัน คือ

5.4.2.1 ด้านการปราบปราม

5.4.2.2 ด้านการฟื้นฟูบำบัด

5.4.2.3 ด้านการป้องกันและสร้างความเข้มแข็ง

ซึ่งทุกหน่วยงานนั้นจะมีหน้าที่เป็นของตัวเองในแต่ละด้านของตนก็จะต้อง ปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ ควบคู่ไปกับหน่วยงานอื่น โดยมีลักษณะทำงาน 3 ด้าน 3 ประสาน ทำงานไปด้วยกัน นอกจากนั้น นายอำเภอ ในฐานะเป็นผู้ปกครองสูงสุดในอำเภอ ก็จะต้องเป็นผู้นำ ในการบูรณาการหน่วยงานต่างๆ ทั้งในพื้นที่อำเภอกุยบุรี และในระดับจังหวัด เพื่อเพื่อขับเคลื่อนงานการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ในพื้นที่อำเภอกุยบุรี อย่างเป็นรูปประธรรม ต่อไป

5.4.3 ข้อเสนอแนะเพื่อศึกษาวิจัยต่อไป

เนื่องจากงานวิจัยนี้ เป็นการศึกษาด้านความสำเร็จของการนำนโยบาย ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดไปปฏิบัติ ในพื้นที่อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งการศึกษาดังกล่าวอาจยังไม่ครอบคลุม ถึงองค์รวมของการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดทั้งหมด จึงเห็นควรว่า อำเภอกุยบุรี จะต้องทำการศึกษาเพิ่มเติมต่อยอดงานวิจัยนี้ เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปประกอบการปฏิบัติงาน การออกนโยบาย และการปฏิบัติงานต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพประสิทธิผล ซึ่งเรื่องที่ควรเพิ่มศึกษาเพิ่มเติม ได้แก่

5.4.3.1 ควรศึกษาปัจจัยที่ทำให้การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ของอำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ประสบความสำเร็จหรือล้มเหลว

5.4.3.2 ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงพรรณนา เกี่ยวกับความสำเร็จด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพราะว่าจะได้เจาะลึกในข้อมูลสถานการณ์ความเป็นจริงได้มากขึ้น

5.4.3.3 ควรศึกษาบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพราะเนื่องจากในปัจจุบันองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีบทบาทเป็นอย่างมากต่อการพัฒนาสังคมให้มีความน่าอยู่เพิ่มมากขึ้น

5.4.3.4 ควรศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทาง มาตรการ ด้านการสร้างภูมิคุ้มกันและสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชนอันจะเป็นการต่อยอดจากผลการวิจัยในครั้งนี้

บรรณานุกรม

ถวัลย์รัฐ วรเทพพุฒิพงษ์. (2540). *การกำหนดและวิเคราะห์นโยบายสาธารณะ:ทฤษฎีและการประยุกต์ใช้.*กรุงเทพมหานคร:เสมาธรรม.

พรเพ็ญ เพชรสุขศิริ. (2540). *รายงานการวิจัยแนวทางการวิจัยเพื่อพัฒนานโยบายแก้ปัญหายาเสพติดในประเทศไทย*. กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.

เรืองวิทย์ เกษสุวรรณ. (2555). *การประเมินผลนโยบายสาธารณะ.* กรุงเทพมหานคร:บพิธการพิมพ์.

วรเดช จันทรศร. (2551). *ทฤษฎีการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ (an integrated theory of public policy implementation).* กรุงเทพมหานคร: พริกหวานกราฟฟิค.

วรเดช จันทรศร. (2544). *การนำนโยบายไปปฏิบัติตัวแบบและคุณค่า*. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

วรเดช จันทรศร. (2548). *ทฤษฎีการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ.* กรุงเทพฯ : สหายบล็อกและการพิมพ์

ศิริพงษ์ ลดาวัลย์ ณ อยุธยา (2542). *ทฤษฎีและแนวความคิดทางรัฐประศาสนศาสตร์.* เชียงใหม่: ดาว.

สถิต สังข์ประไพ. (2553). “*บทบาทและการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการที่มีต่อการป้องกันและปัญหายาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ในเขตอำเภออุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา*”. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.

สมบัติ ธำรงธัญวงศ์. (2546). *นโยบายสาธารณะ แนวความคิด การวิเคราะห์และกระบวนการ.* พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพมหานคร:เสมาธรรม.

สรชัย พิศาลบุตร. (2544). *การสร้างและประมวลผลข้อมูลจากแบบสอบถาม.* กรุงเทพฯ: วิทย์พัฒน.

สริยะ หินเมืองเก่า.(2553). *จิตสำนึกท้องถิ่น พลังขับเคลื่อนประเทศไทย ชุดนักบริหารท้องถิ่นมืออาชีพ*. นครปฐม: เพชรเกษมการพิมพ์.

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด. *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11.* กรุงเทพมหานคร:สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด. สำนักนายกรัฐมนตรี.

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. “*รายงานผลการดำเนินงานและการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติด*” [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก: http://www.oncb.go.th/ONCBStaticWeb/document/pl-solution.htm, 18 ธันวาคม 2556 สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองลพบุรี. “สถิติคดียาเสพติด ” [ออนไลน์ เข้าถึงได้จาก: http://muang.lopburi.police.go.th, 18 ธันวาคม 2556

สำนักงานเทคโนโลยีและสารสนเทศ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. (2556). *“สถิติจำนวนคดียาเสพติด.”* [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก: http://ict.police.go.th/index.php,

สุรีย์ ดำรัสศิริรัตน์ (2547). *การนำแนวนโยบายบำบัดรักษายาเสพติดไปสู่การปฏิบัติของโรงพยาบาลชุมชนจังหวัดปทุมธานี*. ปัญหาพิเศษ รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา

อุทัย เอี่ยมศรี (2552). *“การมีส่วนร่วมและความพึงพอใจของพนักงานภาครัฐและประชาชนในการแก้ไขปัญหายาเสพติดของรัฐบาล กรณีศึกษา อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี”*. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.

Anderson,J.E.(1975).*Public Policy-Making*. New York:Praeger.

Hill, M. & Hupe, P. (2002). *Implementing Public Policy: Governance in Theory and in Practice.* California: Sage Publications.

Van Meter, Donald S. & Van Horn, Carl E. (1975). *The Policy Implementation Process: AConceptual Framework.* Administration and Society, 6(4) ,445-488.

ภาคผนวก

แบบสอบถามงานวิจัย

แบบสอบถามการวิจัย เรื่อง ความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดไปสู่การปฏิบัติ ในพื้นที่อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย □ ในช่อง ( ) หน้าข้อความที่ท่านเห็นว่าถูกต้องหรือตรงกับความเห็นหรือใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด

1. เพศ

( ) ชาย ( ) หญิง

2. อายุ

( ) 20 -39 ปี

( ) 40-59 ปี

( ) 60-80 ปี

( ) 80 ปีขึ้นไป

3. การศึกษา

( ) ต่ำกว่าประถมศึกษา ( ) ประถมศึกษา ( ) มัธยม

( ) อนุปริญญา ( ) ปริญญาตรี ( ) สูงกว่าปริญญาตรี

4. อาชีพ

( ) ข้าราชการ ( ) ค้าขายธุรกิจส่วนตัว ( ) รับจ้าง

( ) พนักงานบริษัทห้างร้าน ( ) ไม่ได้ประกอบอาชีพ ( ) อื่นๆ

5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

( ) ต่ำกว่า 10,000 บาท/เดือน

( ) 10,000 - 20,000 บาท/เดือน

( ) 20,000 - 30,000 บาท/เดือน

( ) 30,000 - 40,000 บาท/เดือน

( ) มากกว่า 50,000 บาท/เดือน

ส่วนที่ 2 เรื่อง ความสำเร็จของการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ไปสู่การปฏิบัติ ในพื้นที่อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย□ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน มากที่สุด ข้อละช่องเดียว

ความสำเร็จ	ระดับ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านการสร้างพลังสังคมพลังชุมชนในพื้นที่					
1. การใช้มาตรการทางสังคม เช่น กฎกติกาหมู่บ้าน เพื่อนำมาป้องกันการเสพยาเสพติด					
2. การปลูกจิตสำนึกให้แก่คนในชุมชนไม่ให้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด					
3. การประชาคมหมู่บ้านเพื่อตรวจสอบผู้มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด					
ด้านการแก้ไขปัญหาผู้เสพผู้ติด					
4.กระบวนการนำผู้เสพผู้ติดยาเสพติดเข้ารับการบำบัด					
5. การปลูกจิตสำนึกให้แก่คนในชุมชนไม่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด					
6. การประชาคมหมู่บ้าน เพื่อตรวจสอบผู้มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด					
ด้านการสร้างภูมิคุ้มกันและการป้องกัน					
7. การประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข่าวสารความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดด้วยวิธีการต่างๆเช่นการประกาศเสียงตามสายการประชุมชี้แจงชาวบ้าน					
8. การส่งเสริมรายได้อาชีพเสริมให้แก่คนในชุมชนเกี่ยวข้องกับยาเสพติด					
9. การจัดกิจกรรมเพื่อเป็นการป้องกันยาเสพติด เช่น การแข่งขันกีฬากิจกรรมทางศาสนา ชุมชนไม่ให้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด					

ความสำเร็จ	ระดับ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านการปราบปรามและบังคับใช้กฎหมาย					
10. การค้นหาและจับกุมดำเนินคดีแก่ผู้ค้ายาเสพติด					
11. การกำจัดแหล่งมั่วสุมในชุมชน					
12. การตั้งจุดตรวจจุดสกัดเพื่อปราบปรามและค้นหาผู้เสพดำเนินคดี					
ด้านการลดลงของความรุนแรงของปัญหา					
13. ผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติดลดลง					
14. ปัญหาอาชญากรรมการลักขโมยลดลง					
15.คดีเกี่ยวกับยาเสพติดลดลง					
ด้านการสร้างความยั่งยืนในการแก้ไขปัญหา.					
16. การสร้างชุมชนหมู่บ้านเพื่อเอาชนะยาเสพติด					
17. ประชาชนมีงานทำมีรายได้					
18.ทุกภาคส่วนในสังคมร่วมมือกันป้องกันปัญหายาเสพติด					

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – สกุล	นายโสภณ เทพทอง
วัน เดือน ปีเกิด	7 มกราคม 2535
สถานที่เกิด	จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ที่อยู่ปัจจุบัน	เลขที่ 199 ถนนเพชรเกษม ตำบลกุยบุรี อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 77150
สถานที่ทำงาน	ที่ว่าการอำเภอกุยบุรี
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2553	โรงเรียนบ้านนาสารสุราษฎร์ธานี
พ.ศ. 2556	ปริญญาตรี รัฐศาสตร์บัณฑิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง
ประสบการณ์ทำงาน	
พ.ศ. 2559 – ปัจจุบัน	ปลัดอำเภอ (เจ้าพนักงานปกครองปฏิบัติการ) ที่ทำการปกครองอำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์